

קול קהילתי

יורל ע"י

התאחדות אברכים
דקהל יטב לב דסאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל בני ברק

פרשת תזריע – טהרה תשפ"ג אבות פרק ב'

תוכן הענינים

- א ציצים ופיהוס
- ב מזהב שבי"א
- ג פרו המרים
- ד פנינו יואל
- ה תורת רבינו בחיי
- ו מקרא ואגדה
- ז משלחן בית הוראה
- ח למען ידעו
- ט לא שינו את לשונם
- י הטיבו נגן
- יא לקדשנו
- יב יומא דהולולא
- יג משלחן גבוה

זמנים לשבת קודש

- הדלקת הנרות 6:52
- עלות השחר 5:28
- הבין ההמה 6:09
- סוף זמן קרי"ש א' 8:34
- סוף זמן קרי"ש ב' 9:22
- סוף זמן הפילה 10:28
- הגדת היום 12:39
- שקיעת ההמה 7:14
- מוצאי שבי"ק 8:26

לוח השיעורים

יסודי התורה
מסכת נויר ד: - ה

תורתך שעשועי
מס' מנחות ע"ה - ע"ה

שונה הלכות
א"ח סימן תרמ"ז ס' ב-ו

יואל משה
אות קב"צ - קב"ז

אהבת קדושים
זבחים פ' י"ג מ"ג - ג
מנחות פ' ב' מ"ח - ח

בס"ד

תחילת זמן הקיץ תשפ"ג לפ"ק

קרנ"ם תרום בכבוד

בשמחה רבה הנו בזה להודיע שזכינו לייסד קופת

קרנ"ם מלמדים

לדני מצריכי הרבים כמסבמים אלו מלמדי תוספות

להקל מעליהם העול הגדול הרוכז על כתפיהם בעת שהשטמה במשננם בנישואי צאצאיהם - ואין נזקקים סיוע נזקקות אחרים - כדי שלבם יהי פנוי לעבודת הקודש בזיטך התלמידים בלי טרדות והפרעות

פריטי יקא!!!

ויה"ר שחפץ ה' בדיעו יצליח להגדיל תורה ולהאדירה.

בכבוד רב
הנהלת המוסדות

עיצים ופרחים

דברי תורה נחמדים על פרשת השבוע

עבודת המצות בבחינת דבר ואז גורם שפע בכל העולמות.
(קדושת לוי)

ואם לא תמצא ידה די שה וגו' אחד לעולה ואחד לחטאת, פירש"י ז"ל לא הקדימה הכתוב אלא למקראה, אבל להקרבה חטאת קודם לעולה, והקשו המפרשים למה באמת הקדימה הכתובה למקראה כיון דלהקרבה חטאת קודמת. ויש לומר כך, דהנה ידוע דכל זמן שהאדם הוא בעל חטא ח"ו, אז נאמר עליו ולרשע אמר אלקים מה לך לספר חקי, ואיך אפשר לעשות איזה מצוה, כיון שהוא מלוכלך בטינופת על ידי החטאים ר"ל, אמנם זהו דוקא במצות השי"ת, מה שאין כן בלימוד התורה הקדושה, נאמר אותי עצבו ואת תורת שמרו, כיון שהמאור שבה מחזירם למוטב, ואם כן לפי זה יוכל האדם ללמוד תורה, אף על פי שעדיין לא תיקן מעשיו. ולפי זה שפיר יובן מה שאמר רש"י ז"ל לא הקדימה הכתוב אלא למקראה,

היינו בימי גלותינו שקיום מצות הקרבנות הוא ע"י התורה, כדאמרין בגמ' שכל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה, וא"כ בלימוד התורה אפשר שיהיה עולה לפני החטאת, אבל להקרבה חטאת קודם לעולה, היינו בזמן המקדש ששייך הקרבה אז באמת חטאת קודמת. **(מהרי"ד מבעלזא)**

אדם כי יהיה בעור בשרו וגו'. איתא במדרש כיון ששמעו ישראל פרשת נגעים נתייראו, אמר להם משה אל תתייראו אלו לאומה"ע, אבל אתם לאכול ולשתות ולשמוח. וקשה איך אמר אלו לאומה"ע הלא נכרים אין מטמאין בנגעים, וי"ל עפימש"כ אאז"ל [הבני יששכר] כי ידוע שעל ידי תשובה נהפכת העבירות לזכיות, וא"כ הרע

אשה כי תזריע. איתא בזוה"ק כי תהר מבעי ליה, אמר ר"י איתתא מיומא דאתעברת עד יומא דיולדת לית לה בפומא אלא ילידא דילה אי להוי דכר כו'. דהנה שמעתי **ממורי ורבי מורינו דוב בער נשמתו עדן**, מאמר חכמינו ז"ל ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים, על דרך דאיתא במשלי בן חכם ישמח אב דהיינו במה שאנו עושים מצות ומעשים טובים אנו גורמים תענוג להבורא ברוך הוא וזהו ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים, שהתענוג נקרא פרנסה כביכול עד כאן. והנה לפי זה איך ראוי לכל איש הישראלי לעשות מצות ומעשים טובים בכדי שיגיע התענוג מזה להבורא ברוך הוא, הלא להקדוש ברוך הוא יש כמה אלפים מלאכים שהם אומרים קדוש קדוש קדוש באימה וביראה ומה אנוש כי תזכרנו. ונבאר על דרך משל, כמו שיש לשרי אומות שמלמדין את עוף אחד על לשון בני אדם והשומע מתמיה כנגדו ואומר לשאר חביריו בואו ונשמע ונראה דבר חידוש. והנמשל מובן.

ואם כן אתם בני אדם פקחו עיניכם וראו גודל מעלת מצות ומעשים טובים עד שכל עבודת מלאכי מעלה חשובים כאין נגד מעשה בני אדם. והנה בכל אדם יש שלש בחינות הללו. זריעה, והריון, ולידה. זריעה, נקראת בחינת התעוררות המעוררת לב בני אדם לעבודת הבורא. והריון, נקראת במי שרוצה לעשות המצות. ולידה הוא, כשאדם עושה את המצוה ההוא. וזהו שאמר הזוהר איתתא מיומא וכו', איתתא הוא כנסת ישראל. מיומא דאתעברה, דהיינו מעת שמתחיל לעבוד את הבורא אז נקרא בבחינת הריון כמ"ש. עד יומא דיולדת, דהיינו עד שעושה המצות שאז נקרא בבחינת לידה כנ"ל. לית לה בפומא אלא ילידא דילה אי להוי דכר, דהיינו שיהיה

בית התורה

הודעה חשובה

תשע להודיע לציבור אנשי שלומנו שיחיד

את סדרי הזמנים בבית ההוראה

בחדר בנין קדושת יו"ט 11

בימים א' ב' ג' ה'	בימים א' ב' ג' ה'
אהה"צ	לפנה"צ
בין השעות 6:30 - 7:00	בין השעות 1:00 - 1:30

בשעות אחרות ניתן להתקשר

בטל: 02-7618179 או 0533-15-16-17

בבנין רב

הנהלת בית התורה

אשה כי תזריע וילדה זכר. איתא בתנחומא אחור וקדם צרתני, אמר אדם אחר שברא הקב"ה כל הבהמות והעופות והשקצים והרמשים ואח"כ ברא אותי, כך התינוק הזה עד שלא יצא ממעי אמו הקב"ה מצוה אותנו ואומר לו מזה תאכל ומזה לא תאכל, וזה לכם הטמא את זה תאכלו ואת זה לא תאכלו, ומי שהוא מקבל עליו במעי אמו כל המצות שבתורה ואח"כ נולד, לכך כתיב אשה כי תזריע. קשה בראשונה אומר שפורטים לפניו רק מצוה אחת את זה תאכלו ואת זה לא תאכלו, ואח"כ אומר כשהוא במעי אמו מקבל עליו כל המצוות. י"ל, שכל המצוות ולמוד התורה תלוי במצוה זו של לאכול דברים טמאים, ע"פ הילקוט לעתיד לבוא הקב"ה מוציא כרוז כל מי שעסק בתורה יבוא ויטול שכרו, ואף הכותים אומרים תן לנו שכרו שאף אנו עשינו מצות, אמר הקב"ה כל מי שלא אכל בשר חזיר ושקצים ורמשים יבוא ויטול שכרו וכו'. וכתבו המפר' הטעם למה הרחיק הקב"ה את ישראל מדברים טמאים הללו, כדי שיהיה להם לב לדעת ולהשכיל בתורה, וע"י אכילת דברים טמאים מרוב טומאתם מטמטים את לב האדם, וע"י זה הם שוכחים למוד והשגת התורה, לכן הרחיק אותם הקב"ה והזהירם על הדברים הטמאים האלו. וז"ש המדרש ע"י שהקב"ה מצוה לתינוק ואומר לו את זה תאכלו ואת זה לא תאכלו, וע"י שמקבל עליו מצוה זו מקבל עליו כל התורה והמצוות, כי בגלל זה הזהיר הקב"ה והרחיקם מן הדברים בכדי שיוכלו להשיג ולהבין התורה. וזה גם טעם הסמיכות זאת תורת הבהמה והעוף להבדיל בין הטמא ובין הטהור לפסוק אשה כי תזריע וילדה זכר, ואז מצוה לו ומשביע אותו את זה תאכלו ואת זה לא תאכלו. **(שתי ידות)**

זאת תהיה תורת המצורע, איתא בערכין אמר ריש לקיש זאת תהיה תורת המצורע, זאת תהיה תורתו של מוציא שם רע, ופירש המהרש"א שדייק זאת מדכתיב המצורע ולא כתיב הצרוע. אבל קשה א"כ היה לו להכתוב לרמז זאת בפרשה הקודמת שהתחיל בדינים של מצורע. ועוד קשה היה לו לריש לקיש לומר מה דכתיב זאת תהיה תורת המצורע מוציא שם רע. וי"ל שהיה קשה לו לר"ל שתיבת תהיה מיותר, והיה לו להכתוב לומר זאת תורת המצורע כמו שאמר זאת תורת העולה, לכן אמר שכוונת הכתוב היא כך ע"פ מה שאמרו שם בגמרא מה היא התקנה למוציא שם רע, אם תלמיד חכם הוא יעסוק בתורה, לכן אמר ר"ל זו היא תורתו של מוציא שם רע יעסוק בתורה ואז יתרפא מהצרעת. וז"ש הכתוב זאת תהיה, הרפואה, תורת, שילמוד תורה, המצורע, המוציא שם רע ואז יתרפא מצרעתו, ולפי זה גם מדויק לשון הפסוק והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע, לכאורה היה לו לומר והנה נרפא הצרוע מנגע הצרעת, שהאיש הצרוע נרפא מהמחלה שהיא הנגע. אבל לפי מה שאמרנו הפירוש הוא כך והנה נרפא נגע הצרעת, היינו מה שהוציא שם רע נרפא ממנו, מן הצרוע, הרפואה באה מן הצרוע ע"י למוד תורה.

(גן ריה)

שנתעורר ע"י מעשה העבירה יחול על ראש רשעים, ומזה בא דין וגבורה על שונאי ישראל, וא"כ הנגעים שהיו באים לעורר את האדם לתשובה, אז כששב בתשובה מאהבה נהפך מנגע לענג, ונתהפך על שונאי ישראל, וזהו שאמר להם אל תתייראו, אדרבה שובו בתשובה מאהבה ויתהפך מנגע לענג, וכי תאמרו להיכן ילך הרע, לזה אמר אלו לאוה"ע שהדינים והגבורות יחולו עליהם, אבל אתם לאכול ולשתות ולשמוח, כי נעשה מזה זכיות. **(צמח דוד)**

זאת תהיה תורת המצורע, מצורע דרשוהו מוציא רע, הנה תכלית לימוד התורה היא לזכך את האדם מתאוותיו ומדותיו הרעות ולהוציא הרע ממנו, וזהו ג"כ הנסיון אם אחר לימודו לא נתרחק מתאוות רעות רח"ל ולא הוציא הרע מאתו, ידע שלימודו לא נחשב לכלום, כי לא למד מהלימוד כלום, אבל אם אחר הלימוד הוציא הרע מאתו, ונתרחק מתאוות רעות אשר היה מורגל בהם עד כה, ונתרחב לבו לעבודת השי"ת בשמחה, אז בוודאי לימודו לימוד כראוי, וזהו זאת תהיה תורת, תורת האדם ולימודו תהיה תמיד, מצורע, היינו מוציא רע, כלומה להוציא הרע מאתו, ולהתלמד מן הלימוד האיך להוציא הרע מאתו.

(בית אהרן)

זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו והובא אל הכהן. יש לדקדק על הלשון שאמר זאת תהיה, ולא אמר זאת הוא. וי"ל כי הנה בגאולת מצרים היה הנס דרך הפלא ופלא, שהיה ההוצאה מעבדות לחירות ומשיעבוד לגאולה שלא בדרך הדרגה מדרגא לדרגא, רק תיכף ברגע אחת שהיו בחושך גדול יצאו ברגע אחת מאפילה לאור גדול, וכל החשכות הוסר מכל העולמות, רק הכל היה אור גדול, ובאו ישראל פתאום שלא בהדרגה להשגה גדולה ונפלאה, כי אמרו ז"ל ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל, והשגת ישראל בליל התקדשות חג הפסח לילה הראשונה, היה יותר מהשגה שהיה להם על הים, וכן לעתיד אילו היינו צריכים לילך מדרגא לדרגא, היה צריך זמן ארוך לזה לילך ממדריגה למדריגה, אבל השי"ת עתיד להעלות אותנו תיכף ומיד ברגע הגאולה, לכל המדריגות ולכל המעלות טובות, יותר מבגאולת מצרים, כי יהיה יציאת מצרים טפל כמאמרם ז"ל, והנה המשילו חז"ל הגלות לענין תורת המצורע כו', איכה ישבה בדד ובמצורע בדד ישב, כמו שאמרו ז"ל כל זה במדרש איכה יעו"ש, וזהו שכתוב זאת תהיה, לעתיד, תורת המצורע, שזה יהיה דרך הגאולה, בבחינת טהרת מצורע, שתיכף ביום טהרתו, בעת רגע הגאולה שיקויים מה שכתוב וזרקתי עליכם מים טהורים, תיכף והובא אל הכהן, תיכף נעלה ונגיע לפניו יתברך, כי יעלה השי"ת אותנו תיכף, לכל המעלות ומדריגות, ונהיה מובאים לפני כהן י"ת, על דרך אלהיכם כהן הוא.

(זרע קודש)

מוזמנים קהל עדתנו בזכות אדוננו ברוך ה' יהוה

פונים אנו בזה אל ציבור אנ"ש חסידים ואנשי מעשה שיהיו
רכשו לעצמכם זכות נשגב וקדוש
ליטול חלק בהוצאות
הילולא דבר יהוה

הריקודין של מצוה והלהיים בליל ל"ג בעומר
אצל מעמד ההדלקה הרבתי על פני רחבת השיכון
והלוקת ה"י רוטל משקה
על אם הדרך לציון התנא האלוקי רשב"י ז"ע

לרכישת זכותים ומסירת תרומות פנו עוד היום

הר"ר יואל בנימין הי"ו הר"ר שלמה יודא קליין הי"ו
פלא' - 0527111874 פלא' - 0556792323

הר"ר מרדכי היימליך הי"ו
פלא' - 0527683085

זכותא דרשב"י וזכות הרבים בודאי יגן לכל התורמים להזוושע בדבר ישועה ורחמים.

**האטם געפייעלט אלעם גוט'ס
הנהלת הקהילה**

Cong. Yetev Lev
D'Satmar
Bnei Brak

קהל יטב לב
ד'סאטמאר
בני ברק יצ"ו

ב'המדר עטרת זקנים

ב'המדר ברך משה

ב'המדר רחל רמב"ם

ב'המדר בית ירוסף

ב'המדר הגדול

קול נהי ארימה

בהגיע יום אידם של הציונים, יום המר והנמהר אשר הכניסו צלם בהיכל ה' בהקמת מדינתם הטמאה בארה"ק פלטרין של מלך, מתוך העברה על השבועות החמורות שהשביענו השי"ת על גזירת הגלות, בפריקת עול מלכות שמים והריסת הדת, ועקירת האמונה מלכות רבבות ישראל רח"ל, ובגידה ומרידה נוראה נגד ה' ותורתו הקדושה, ועדיין מחזיקים בשלטון השמד המעכבת גאולתינו ופדות נפשינו.

לכך נתאסף כולנו

בעלי בתים חשובים, אברכים יקרים, ובהורי חמד

לעצרת התעוררות ומהאה

ביום שלישי פר' אח"ק אור ליום המר והנמהר ה' אייר

לסדר ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה

בשעה 9:00 בערב בבית מדרשינו הגדול

בו ישמיעו הרבנים הגאונים שליט"א את דבר ה' מה שיש לנו לקונן ולהתאבל בעת כזאת על צער השכינה, ובד בבד להתחזק ללכת בדרך המסורה לנו מרבותינו הק' בהתבדלות מוחלטת במחשבה דיבור ומעשה מהציונים הרשעים וגירוריהם, ובכל המסתעף.

ויה"ר שנזכה ללכת בדרך הישר בהאמונה הצרופה ובהשקפה הטהורה עדי נזכה לביאת משיח צדקינו בגאולה השלימה והאמיתית בב"א

הנהלת הקהילה

פרי תמרים

ד"ת מרבתינו הקדושים עצי התמרים

טרם אשלם לו, עשה ציצית נתתי לו טלית, עשה מזוזה נתתי לו בית וכו', והוסף הרב הר"מ אלשיך שאפילו מה שיעשה כל ימי חייו, אינו מספיק תמורת כל מה שנברא בעולם ושישנו תחת השמים. עיי"ש. ולפי זה מי שקנה ענוה דמשה, ומשים עצמו כמי שאינו בעולם, אז המצוה אשר יעשה האדם יוכל להקדים ה', דליתא להאי כללא דהאלשיך. והן דברי הנביא במה אקדם ה', בהיותו בערך מה, שהוא ענותנותו דמשה שאמר ונחנו מה, שהוא כאלו אינו בעולם, אז אקדם ה'. וזה"כ המדרש אשה כי תזריע וכו', והטעם דתורתו מתפרשת אחר תורת בהמה וכו', כדי ללמוד מדת ענוה, ובזה יוכל להקדים לה', ועכ"א אחור וקדם צרתני, ר"ל אם יתגאה אומרים לו מי הקדים לעשות מצוה טרם עזרתו מעם ה', וזהו בבחינת אחור, אבל אם בענוה יאחז ערכו, אז הוא בבחינת קדם, שהוא מקדים לה'.

וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות ועץ ארז ושני תולדות ואזוב, פירש"י ועץ ארז לפי שהנגעים באים על גסות הרוח, ושני תולדות ואזוב מה תקנתו ויתרפא ישפיל עצמו מגאותו כתולעת ואזוב. והוא תמוה על מה זה הצריכה תורה לקחת ביום טהרתו גם עץ ארז המורה על גסות הרוח, והלא עיקר הכוונה ללמדו מדת ההכנעה והענוה. ויבואר על פי דברי החת"ס על הכתוב מימינו אש דת למו, כי הקב"ה נתן לנו התורה שהיא אש, ועי"ז מהראוי שנהיה עומדים נגד הכל כאש, כמאמרם האי צורבא מרבנן דרתח אורייתא הוא דקא מרחתא ליה שנאמר הלא כה דברי כאש נאם ה', אומנם לעומת זה מצינו בגמרא למה נמשלו ד"ת למים, לומר לך מה מים מניחין מקום גבוה והולכין למקום נמוך אף דברי תורה אין מתקיימין אלא במי שדעתו שפלה, נמצא שני הפכים בנושא אחד וישראל משתשמים בהפכים האלו במקום הראוי ובזמן הראוי לעבודת ה', דבמקום הנוגע לכבוד ה' ותוה"ק עליו להשתמש במדת הגאווה. ולכוונה זוח אמרה תורה לקחת לטהרת המצורע שני הפכים בנושא אחד, עץ ארץ המורה על גסות הרוח, ושני תולעת ואזוב הרומזים על

אשה כי תזריע וילדה זכר, בב"ר הדה"ד אחור וקדם צרתני, זכה אומרים לו אתה קדמת לכל מעשה בראשית, לא זכה אומרים לו יתוש קדמך. והוא תמוה. והנ"ל בזה דידוע דכל בעלי חיים לא נבראו אלא לצורך האדם, אבל האדם נברא לצורך עצמו לעבוד את בוראו ית', ואמנם ההולך אחר ההבל ואינו משמש את קונו, הוא גם כן נברא עבור זולתו, ומבואר היטב בדברי הרמב"ם בהקדמתו לפירוש המשניות, שע"כ נברא ההמון, לעשות חברה לחכמים שלא ישארו שוממים, וגם לתקן אלו המעשים הצריכים אליהם לצורך המזון והלבוש, והבית למחסה ולמסתור מזרם וממטר, כדי שימצא השלם צרכיו מזומן, עיי"ש באריכות. נמצא כל המציאות הוא על שני פנים, או בעבור עצמו, או בעבור זולתו דהיינו עבור השלם האמיתי, ושוה למציאת כל הבעלי חיים שהם עבור זולתם, וכן מציאת הצמחים והעשבים והמחצבים הם עבור זולתם. אך יש בזה הפרש, כל כי הבעלי חיים והצמחים הם בסיבה קרובה להשלם, וההמון הוא לסיבה רחוקה, דהיינו הבעלי חיים הוכנו הם עצמם למזון, וצמרם ושערם ועורם למלבוש, וכן הצמחים והעשבים למזון ולרפואה, והאדם ההמוני הוא רק להכין צורכי השלם מזון וכסות. וזהו דברי המדרש זכה, דהיינו שהגיע להשלמות, אומרים לו אתה קדמת לכל מעשה בראשית, שהכל נברא עבורו והוא נברא עבור עצמו, ואם כן הוא קודם להם והתחלה וסיבה להם. לא זכה דהיינו שנעדר השלמות, ואם כן הוא נברא גם כן עבור זולתו כמו כל הבעלי חיים, אומרים לו יתוש קדמך, שהם קרובים לצרכי השלם או למזון או לכסות או לרפואה כדומה, וההמון רחוקים להכנת הדברים הנ"ל, ואם כן בעלי חיים הם חשובים יותר, והבן כי נכון הוא בס"ד.

אשה כי תזריע וגו'. במדרש ה"ד אחור וקדם צרתני. ונראה עפמ"ש בגמרא אדם נברא בערב שבת, ומפני מה, שאם תזוח דעתו עליו אומר לו יתוש קדמך במעשה בראשית. והוא עפמ"ש בספר שבט מישראל בפירוש הכתוב במה אקדם לה', דאיתא באלשיך על אמרם מי הקדים לעשות מצוה לפני

להתחרק מן השקר כמטחוי קשת להיות דובר אמת, ואז יוכל לבא לאיזה מדריגה בדביקות בה' ולהיות מרכבה לשכינה. (כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א)

או יאמר לפרש המדרש הנ"ל, ע"פ דברי ק"ז הרד"ד בספרו אור דוד שכותב דלמה נקרא ספר תהלים תהלים לשון תהלה הלא ספר תפילות ה' צריך ליקרא, דהא היא מלא תפילות ובקשות על כל צרות שבאו עליו, אלא היא ע"ד שאמר דוד המלך בו בטח לבי ונעזרתי ויעלוז לבי ומשיחי אהודני, כי דוד המלך ע"ה ה' בתוקף בטחון, שבעת צרה ה' בוטח בהתשועה ועלה בלבו כאלו כבר נושע, וה' שמח בצרתו כאלו כבר נושע, וה' משורר כאילו כבר הגיע אליו התשועה, ולכן נקרא תהלים כי גם בעת התחננו ה' משורר, כי אמונה ה' תקוע בלבו שיושע ועלה בלבו השירה. ומסופר ששאלו את הרה"ק ר' שמעון מיערסלוב זי"ע שזכה לאריכות ימים מופלגת, במה ארכת ימים, השיב שסגולה לאריכות ימים שלא להקשות על הנהגת השי"ת, שאם יקשה יאמר לו הקב"ה עלה אלי ותראה שהכל היא בחשבון והכל היא בהשגחה וליכא שום קשיות, ע"כ, וזהו שהכריז הרוכל מי האיש החפץ חיים שרוצה לחיות, הוציא ספר תהלים דווקא תהלים להראות למה נקרא תהלים לשון תהלה, שאפילו אם אדם הוא בעת צרה, שח"ו לא יתרעם על הקב"ה, אלא נצור לשונך מר"ע, שלא יהי' לך קשיות על הנהגת הבורא אלא תיכף בעת הצרה יהלל להקב"ה כמו שכבר יש לו הישועה. (מורינו הגה"צ ראש ישיבתינו שליט"א)

ענוה ושפלות רוח, כדי להורות שבני ישראל צריכים לאחוז בשתי מדות הללו ולהשתמש בהם במקום הראוי ובזמן הראוי לעבודת ה'.

(ברך משה)

זאת תהי' תורת המצורע, ובמדרש מעשה ברוכל אחד שהי' מחזיר בעיירות הסמוכות לציפורי והי' מכריז ואומר מאן בעי למזבן סם חיים, רבי ינאי הוה יתיב ושמעיה דמכריז מאן בעי סם חיים, אמר ליה תא סק להכא זבון לי וכו', הוציא לו ספר תהלים מכורך הראה לו הפסוק מי האיש החפץ חיים, מה כתיב בתריה נצור לשונך מרע, סור מרע ועשה טוב וכו', ויתבאר עפימ"ש בנועם אלימלך כתיב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, כי מקדש בגימטריא מדת, וכשאדם מחזיק עצמו בהמדות טובות ולשמור עצמו מכל מדה רעה אז הוא מרכבה להשכינה. וזהו ועשו לי מקדש רוצה לומר שתתקנו את עצמכם במדות כדי שאשכון בתוכם. וראש על המדות רעות הוא מדת שקר, דכל מדות רעות הם נגד מדת אמת, וכשיחזיק את עצמו במדת אמת וישבר עצמו ממדת שקר עד תכליתה אזי ממילא הוא מחזיק את עצמו במדות טובות ומשבר עצמו ממדת רעות. וזהו שהכריז הרוכל ואומר מאן בעי למזבן סם חיים, היינו עצה לקיים הכתוב ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום, ולהיות מרכבה לשכינה, וע"ז הוציא ספר תהלים והראה הפסוק מי האיש החפץ חיים וכו' נצור לשונך מרע ושפתין וגו', לחזק עצמו במדות טובות ותחלת הכל ינצור לשונו מרע ושפתותיו מדבר מרמה

חלק מהוצאת הגליון נתגרב לע"נ
 הרה"ה ר' אברהם זאב כף ז"ל
 ב"ר פנחס יודא ז"ל
 נלב"ע ב' אייר
 הונצח ע"י
 נכדיו החשובים

חלק מהוצאת הגליון נתגרב לע"נ
 האה"ה מרת אסתר פינקלשטיין ע"ה
 ב"ר דוד ז"ל
 נלב"ע א' אייר
 הונצח ע"י בניה
 מוה"ר חיים הי"ו, ומוה"ר אהרן יהודה הי"ו

חלק מהוצאת הגליון נתגרב לע"נ
 כ"ק האדמו"ר רבי דוד אלימלך בן כ"ק האדמו"ר רבי לוי יצחק לייפער זצ"ל
 מנדבורנא - אראד
 הונצח ע"י בנו
 הרה"צ רבי מאיר לייפער שליט"א
 מנדבורנא - אראד

ועדת הדיור שע"י קהל יטב לב ד'סאטמאר בני ברק

אימעייל: DiyurSatmer@gmail.com

הודעה # 9

פאקס: 073-2219913

ב"ה, ערש"ק טהרה ה'תשפ"ג

כה תאמר ל"בית" יעקב

ווי געמאלדן וועט אי"ה פארקומען א פרויען און כלות פארזאמלונג דעם מוצאי שבת קודש דורכצושמועסן די פרישע וואוינונג פארשלאג פאר אנ"ש אין א היימישע געגנט "עצי התמרים" (הר יונה ב') - נוף הגליל.

אין הכתר זאל, רח' וילקומירר 16 ב"ב, מוצש"ק תז"מ 10:00

ביי די פארזאמלונג וועט מיטגעטיילט ווערן מיט די חשוב'ע פארזאמלטע פיל וויכטיגע און ווערדפולע ערשט-האנטיגע אינפארמאציע.

די פארזאמלונג איז ווארשיינליך געאייגנט פאר עלטערען און מחותנ'עסטעס און כלות וועלעכע זענען פאראינטרעסירט צי הערן און באקומען ריכטיגע אינפארמאציע ארום די וואוינונגען פארשלאג ארום אונזער נייע געגנט.

ביים ענדע וועט זיין א געלעגנהייט צו פרעגן פראגע'ס און באקומען אן ענטפער פון "נוף הגליל" שטאט איינוואוינערני'ס.

מיט פיל שעצונג

ועדת הדיור

הודעה חשובה

כאשר בסייעתא דשמיא זכינו שיישיבתנו הק' הצליחה ועשתה פרי קודש
הילולים לה' ולתורתו וכל הרואה אומר ברקאי

הננו להודיע כי בימים אלו מתקיימת

הזהר שמה לשנת הלימודים הבעל"ט חודש אלול תשפ"ג

החפצים לשלוח את בנם היקר ני"ו לשיבתנו הק', לשיעור א' או לשיעור מכינה

מתבקשים להזדרז ולהירשם לא יאוחר מיום ב' פר' אמור י' אייר הבעל"ט

מופסי הרשמה ניתן לקבל:

במושרדי המוסדות רח' קדושת יום טוב 10

או אצל מוה"ר ישכר בעריש מילער הי"ו מזכיר ועד הרוחני - בפלא: 0548458023
ולהחזירם להנ"ל

בברכת התורה
הנהלת הישיבה

פניני יואל

פנינים יקרים בקצרה נאמרים מתורת רביה"ק בעל דברי יואל זי"ע

נ"נ ע"י הגה"ח ר' אהרן יודא בערקאוויטש זללה"ה

כיצד האדם קודם לכל מעשה בראשית אם זכה

אשה כי תזריע וילדה זכר וגו'. איתא במדרש (ויק"ר ר"פ יז) אם זכה אדם, אומרים לו אתה קדמת לכל מעשה בראשית, ואם לאו, אומרים לו יתוש קדמך ע"כ. הקשו המפרשים ממה נפשך אם האדם נברא אחרון לכל היצורים, איך אומרים לו כשזכה אתה קדמת, ואם הוא מוקדם לכל מעשה בראשית, כיצד יתוש קודמת לו, אם לא זכה.

ואפשר לומר דהנה מצד הנפש האדם מוקדם לכל היצורים, כי נשמות ישראל קדמו לעולם (עיין במדרש תנחומא פר' נשא), אלא שהגוף נוצר באחרונה עפר מן האדמה. וזהו שאמר המדרש 'זכה', היינו שעוסק בתורה ובמצוות, והעיקר אצלו הוא הנפש, ועניני הגוף טפלים אצלו, אזי אומרים לו 'אתה קדמת לכל מעשי בראשית', כי נשמתו נבראת קודם לכולם, 'ואם לא זכה' והולך אחר יצרו למלא תאוות הגוף, אזי 'אומרים לו יתוש קדמך', שהרי גופו נברא אחרון לכל הברואים וא"ש. (עמ' רפ.)

*

הלומדים תורה לשמה אינם יודעים כי הם קודמים לכל אדם

אשה כי תזריע וילדה זכר וגו'. במדרש (ויק"ר ר"פ יז) איתא, זכה אדם, 'אומרים לו' אתה קדמת לכל מעשה בראשית, ואם לאו, 'אומרים לו' יתוש קדמך וכו' ע"כ. יש לדקדק בלשון 'אומרים לו', דמשמע שאחרים אומרים לו כן, אבל באמת הוא אינו כן, והיה ראוי לומר, זכה הוא קודם לכל ואם לאו יתוש קדמו.

ונראה לומר דהנה אלו שזוכין ללמוד תורה לשמה, לבם נשבר בקרבם, והם בעיני עצמם כחרס הנשבר, ואין יודעין כי הם קודמים לכל אדם, אדרבה הם ענותנים ושפלי ברך, ומניחים לכל אדם להקדימם, מה שאין כן אם לומד שלא לשמה, הוא חושב בדעתו כי ראוי הוא להקדימו לכל אדם, ומדחיק עצמו להיות ראש וראשון לכל דבר. וזהו שאמר המדרש 'זכה', היינו

שזכה ללמוד תורה לשמה, אחרים 'אומרים לו' אתה קדמת, אתה קודם לכל אדם, כי הוא עצמו לא כן יחשוב ולבבו לא כן ידמה. 'ואם לא זכה' אחרים צריכים לעורר אותו, איפה מקומו הראוי לו, 'ואומרים לו' יתוש קדמך וא"ש. (עמ' רסז.)

*

ביאור הכוונה 'למקראה' הקדימה הכתוב

אחד לעלה ואחד לחטאת. פרש"י לא הקדימה הכתוב אלא 'למקראה' [שהקורא בתורה יקרא מלת עולה תחילה. שפ"ח], אבל להקרבה חטאת קודם לעולה ע"כ. וצריך ביאור אם להקרבה חטאת קודמת לעולה, לאיזה צורך הקדימה הכתוב למקרא. **ואפשר לומר** דהנה עיקר הקרבן הוא, שהאדם יעשה תשובה, ואם אינו שב, אז הקרבן אינו כלום ואינו לרצון לפניו יתברך (עיין ברמב"ן פר' ויקרא). ולפי זה יש לשאול, כיצד יכול האדם להקריב חטאת על אשר חטא במעשה, הרי יש עוד בידו חטא המחשבה, ואם כן יש לחוש שמחשבת החטא הקדומה, תגרר אחריה מחשבה רעה בשעת הקרבת החטאת [שמכל מחשבה של האדם, נברא מלאך שמוליך אותו לגמור כפי המחשבה תחילה. (עיין מהרש"א מכות י.)], ותמנענו מלחשוב מחשבת חרטה והרהור תשובה על חטאו. ובשלמא אם היה מקריב קודם קרבן העולה, הבאה לכפר על הרהורי הלב, היה מתכפר לו חטא המחשבה, והיה בידו לחשוב מחשבת תשובה, אבל חז"ל הרי אמרו חטאת קודמת לעולה.

אמנם יש עצה ותקנה להנצל מחשש זה, שבטרם יבא להקריב את קרבנו, יעסוק בלימוד פרשת העולה, ובזה יתכפר לו חטא המחשבה, כאמרם ז"ל כל העוסק בפרשת עולה כאילו הקריב עולה, ושוב אין לחוש שלא תהיה מחשבתו שלימה בעת הקרבת החטאת, שהרי כבר זיכך לבו ממחשבת עבירה, על ידי לימוד פרשת העולה. ובזה יובן מה שכתב רש"י 'למקראה', היינו שיש צורך להקדים קריאת פרשת עולה, בטרם הקרבת החטאת וא"ש. (עמ' קט.)

פרשה זו רומזת על גאולה העתידה

זאת תהיה תורת המצורע והובא אל הכהן. יש לדקדק על אומרו 'והובא אל הכהן', דמשמע שהמצורע מובא אל מקום הכהן, הרי במקרא שלאחריו כתיב, 'ויצא' הכהן אל מחוץ למחנה, הרי שהכהן הולך אל מקומו של המצורע. עוד יש לדקדק על אומרו 'והובא' דמשמע שאחרים יביאו אותו, היה לו לומר 'ובא'.

ואפשר לומר בדרך רמז, על פי מה שכתב הזרע קודש דפרשת הנגעים רומזת על החורבן והגלות, והנה הגאולה יתכן בב' בחינות, או בדור שכולו זכאי או שכולו חייב (סנהדרין צח.), וכלפי ב' קיצים אלו נתכוון הכתוב. ופתח לומר 'והובא אל הכהן' זה הקב"ה [ע"ד שאמרו בגמרא (סנהדרין טז.) אלקיכם כהן הוא], וזה ירמוז אל בחינת כולו זכאי, בזמן שישראל ראויים להגאל בזכות עצמם, והשכינה בתוכם, ועל כן הם בחינת מחנה ישראל, ואין הקב"ה צריך לצאת אליהם. ואפילו הכי לא כתיב בהו 'ובא' אל הכהן דהיינו מעצמם, כי אף אם יהיו ישראל ראויים להגאל, יתעלו בעת הגאולה למדריגה גבוהה ממה שיהיו ראויים על פי בחינתם. ועל כן כתיב 'והובא' כי מן השמים יסייעו בעדם להגיע לבחינה גדולה מאוד, ויתעלו ויתרוממו 'ויובאו' אל הקב"ה.

ואחר כך אמר הכתוב 'ויצא הכהן אל מחוץ למחנה', זה רומז על בחינת כולו חייב, שיהיו משוקעין בשערי הטומאה, ויהיו 'מחוץ למחנה' הקדושה. ועל כן 'יצא הקב"ה אליהם', כמו בגאולת מצרים שהלך הקב"ה בכבודו ובעצמו לגאול את ישראל, 'אל מחוץ למחנה' הוא מקום הטומאה, 'וראה והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע' היינו שירפא הקב"ה ויבטל את כוחות הטומאה ויחזירם אל הקדושה. (עמ' שפח.)

★

עצה ותקנה להציל המצוות ומעש"ט שלא ילכו שבי לפני צר

זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו והובא אל הכהן ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וגו'. יש לדקדק א[מה שאמר הכתוב 'תהיה' לשון עתיד. ב] אומרו 'תורת' המצורע, דכל היכא דכתיב 'תורת' לדרשה קאתי. ג] מה שאמר הכתוב 'והובא' דמשמע שאחרים מביאין אותו בעל כרחך, ולכאורה אין צורך בכך, כי מעצמו בא יבא ברנה להטהר מטומאתו. ד] הכתוב סותר עצמו מיניה וביה, דפתח לומר 'והובא' אל הכהן, הרי שהמצורע בא אל מקום הכהן, והדר אמר 'ויצא' הכהן אל מחוץ למחנה.

ואפשר לומר דהנה מבואר בספרי חכמי האמת (עיין בדרך פקודין בהקדמה), שכל המצוות והמעשים טובים שהאדם עושה בעודו מלוכלך בחטאים, חוטפין הסט"א, ומוסיף בהם כח אל הקליפות ע"כ. והעצה לזה הוא, שיאמר לשם יחוד וכו' לפני כל מצוה ותפלה (עיין באור לישרים), וכיון שאומר 'בשם כל ישראל', מצרף בזה את כלל ישראל למעשה המצוה שלו, והרי זה כאילו התנה במפורש, שכולן נעשו שותפין באותה מצוה, וכיון ששיתף את כל ישראל, ובתוכם צדיקי אמת, שוב אין לסט"א שליטה במצותיו, כיון שיש שותף צדיק למצותיו, וכשם שאין בכוחו לשלוח יד לחלק הצדיק, כך לא יכול לנגוע במצותיו.

והנה המצורע בעת שישב מחוץ למחנה, מסתמא היה עוסק בתורה ובמצוות ומעשים טובים, כי נתן אל לבו מה החטא גורם. אמנם יש לחשוש אולי עדיין לא עשה תשובה כהוגן, ואם כן ח"ו לא תהיה קיום לתורתו ולמצוותיו, כי יחטפום החיצונים, ועל כן צריך שיכון במעשי המצוות שלו, שהוא עושה אותם בשם כל ישראל, וממילא ישתתפו עמו צדיקי האמת.

וזוהו שאמר הכתוב זאת 'תהיה תורת' המצורע, היינו זאת העצה שתהיה 'הויה וקיום לתורתו' של המצורע, ולא יחטפוה החיצונים, 'והובא אל הכהן', היינו שישתף אל מצוותיו את הכהן עובד ה'. ואמר 'והובא' דאף שאין יודע מי האיש אשר לבו זך וטהור וראוי להשתתף עמו, מכל מקום הרי הוא אומר בשם 'כל' ישראל, וכלפי שמיא גליא, מי ראוי והגון לשותפות זו, 'ויובאו' מצותיו אל הכהן. (עמ' תטז.)

★

הקב"ה מביא נגעים על האדם להכריחו לבוא אל הכהן

זאת תהיה תורת המצורע והובא אל הכהן. יש לדקדק דהיה לו לומר 'ובא', ד'והובא' משמעו שיביאוהו בעל כרחו, והרי כיון שהוא יושב בדד מחוץ למחנה, וודאי כי מרצונו הטוב יחפוץ לבא אל הכהן שיטהרנו.

ואפשר לומר דהנה מבואר במדרש (ויק"ר פר' טו ו) דהטעם שמביא הקב"ה הנגעים על האדם, לצד שהיתה מוטלת עליו להביא קרבן לידה, ולא הביא, על כן מסבב הקב"ה שיבואו עליו נגעים, ועל ידי זה 'בהכרח' יבא אל הכהן. ובזה יובן מה שאמר הכתוב 'והובא' אל הכהן, כי אף שעתה בא מרצונו הטוב, באין אונס ומכריח, מכל מקום נחשב כאילו בא בכפייה, כי הנגעים שהביא הקב"ה עליו, היתה להכריחו לבוא אל הכהן, שהיה זקוק מכבר לבוא אליו וא"ש. (עמ' שפח.)

הזמנה של חצוה

אל מעלת כבוד
כא"א מאנשי
שלומינו הע"ו

הן ידוע בשער בת רבים
מעשי הצדקה והחסד של
מפעלינו המעטירה זה
כמה שנים לטובה, בזכות
להכניס אורה ושמחה בבתי
אנשי שלומינו ברוח נדיבה
ובדרך כבוד

ובכן הננו מתכבדים להזמין בזה בקריאה של חיבה את
מע"כ אנשי שלומינו אחים לדיעה

למסיבה של חצוה

לטובת קופת החסד "לחם לשבוע"

שתתקיים בוצ"ה
ביום שני פרשת אחי"ק ג' אייר

יומא דהילולא של
הרה"ק ר' ישעי' ב"ד משה מקרעסטין זיע"א
בפאליש בבית מדרשו הגדול

משעה 6:00 בבוקר - עד 2:00 בצהריים
לציון גיבוי יחיד לטושתחטות מתיב בעמי ובמנון לחסד והסער המעליט והמסעיר.

המזמנים לבואכם לשלום
הנהלת מפעל לחם לשבוע - הנהלת הקהילה

בדרך כבוד

לעבר'ס וויכטיגע פראדוקטן

ברויס מיט מילעך

מקרא ואגדה

סיפורי קודש באהלי צדיקים פננים יקרים מלאים זיו מפיקים
משלים נפלאים על סדר הפסוקים

נגע צרעת

הרה"ק רבי משה הסופר מפשעווארסק זי"ע כתב ספר תורה עבור הרה"ק רבי מרדכי מנעשכיז זי"ע כיון שעבודתו בקודש במלאכת הכתיבה היתה ידועה בשער בת רבים, היו שפסקו דמים מרובים אם ימצא מאן דהוא איזה טעות ושגיאה, ואכן בא אחד שהיה מפורסם למגיה מומחה וקיבל על עצמו את מלאכת ההגהה, סגרו אותו בחדר מיוחד, והרחיקו ממנו כל כלי הכתיבה ואביזרייהו, כשסיים המגיה את מלאכתו וירא בצר לו שלא מצא אפילו שגיאה אחת, ויצר לו הדבר מאוד, עד שהעיז והרהיב בנפשו, ותלש שערה אחת מזקנו, הרטיבו ברוק פיו ויישר את הדיו באות ג' שבתיבת "נגע" צרעת כי תהיה באדם ומילא אותו והפכו לאות נ', כאשר סיפרו את הדבר להרה"ק רבי משה, אמר אני לא כתבתי נו"ן במקום גימ"ל, ועדיין זכור אני את הכוונה והיחוד שכוונתי בעת שכתבתי גימ"ל הזאת, וודאי עשאו בעל המגיה הלזה, ולאות אמת אשר כדברי כן הוא שבאם עשהו הוא ידבק בו נגע צרעת כל ימיו.. ואכן כאשר יצא הדבר מפי הצדיק כן היה ונצטרע מכף רגל עד ראש ונתגלה ערמתו לעיני כל.

והצרוע אשר בו הנגע

פע"א היה אצל הרה"ק ר' שלום מבעלזא זי"ע בשב"ק פרשת תזריע איזה רשע ואפיקורוס, שלא היה מאמין באמונה שלימה בהשי"ת ובשעת קריאת התורה צעק הרה"ק בקול רעש גדול: "והצרוע אשר בו הנגע", והרגיש אותו האיש בנפשו אשר צעקה זו עבורו היא, אכן לא שת לבו גם לזאת, ודחה ממנו כל מחשבה להטיב, כדרך הרשעים, ולא עשה תשובה, ובעת סעודת היום אמר הרה"ק תורה והתחיל בפסוק זה: "והצרוע אשר בו הנגע" ואמר דהאותיות שלפני אותיות צ'ר'ו'ע' הן ה'ס'פ'ק', כי מי שיש לו ספיקות בעיקרי האמונה בוודאי יקויים בו "אשר בו הנגע", וכך הוה שנתקיים בו כל מאמר הכתוב ונעשה מצורע מכף רגלו ועד ראשו, ואיש הזה בעצמו סיפר זאת אחר כך. (מדבר קדש)

ואם פרוח תפרח הצרעת טהור הוא

פע"א כשישב הרה"ק ר' דוב בעריש מביאלא זי"ע בשב"ק פרשת תזריע אצל שולחנו הטהור ואמר תורה, בא חסיד אחד והזכיר לפניו חולה אחד שהיה צריך לרחמים מרובים, שאל אותו הרה"ק: מה אומר הרופא, אמר לו: הרופא אומר שיש רק מעט תקוה שיחיה החולה, ענה לו הרה"ק: אם כן בוודאי יחיה, ויהיה לו רפואה שלימה וכן מצינו בפרשתו אצל המצורע, שאם פרח הנגע בכולו טהור הוא, והוא שאמר דוד המלך ע"ה בתהלים "כי שחה לעפר נפשינו דבקה לארץ בטנינו קומה עזרתה לנו", כלומר בעת שכבר שחה לעפר נפשינו וכמעט שאין תקוה, דייקא אז "קומה עזרתה לנו. (מגיד דבריו ליעקב)

זאת תהיה תורת המצורע

אל הרה"ק ר' מאיר'ל מפרימישלאן זי"ע נכנסה אשה במר נפשה ופרצה בבכיה נוראה על אודות בנה יחידה ששלטונות הצבא רוצים לקחתו הימנה, פתח הרה"ק ר' מאיר'ל את פיו ואמר הן כתיב וידבר ה' אל משה לאמר זאת תהיה תורת המצורע, צדיק הדור נקרא משה, וידבר ה' אל משה, ה' מדבר ואומר אל כל צדיק שבדור לאמור שיאמר עצתו וגזרתו על כל דבר ודבר, ובכן המשיך הרבי כהרגלו - מאיר'ל אומר - זאת תהיה תורת המצורע, על צרה זו תהיה העצה שבנה ייעשה מצורע, ועל ידי זה יצא לחפשי, אבל בתנאי ש"ביום טהרתו" בו ביום שישתחרר ויצא לחפשי חנם יהיה טהרתו ויטהר לגמרי מצרעתו, וכאשר גזר אומר כן קם וכן היה. (דברי מאיר)

וזאת מקדשי תראו

בעמדינו ימים ספורים אחרי יומא דהילולא קדישא של כ"ק מרן רביה"ק בעל ברך משה זצוק"ל כאשר כבוד מורינו הגה"צ ראש ישיבתינו שליט"א עורר בדבריו בעת סעודת ההילולא שהתקיימה בבית מדרשינו הגדול על חיוב מורא מקדש והזהירות בכבוד ביהכ"נ ותפילה וקריאת התורה, לכן הננו בזה לפרסם מכתב קודש מאת רביה"ק בעל ההילולא זי"ע שכתב במיוחד לציבור מתפללי בית מדרשינו הגדול בענין החיוב לעמוד על המשמר שלא לדבר במשך התפילה וקריאת התורה. ובזכות זה נזכה להתברך בכל מיילי דמיטב.

בעזה"ת

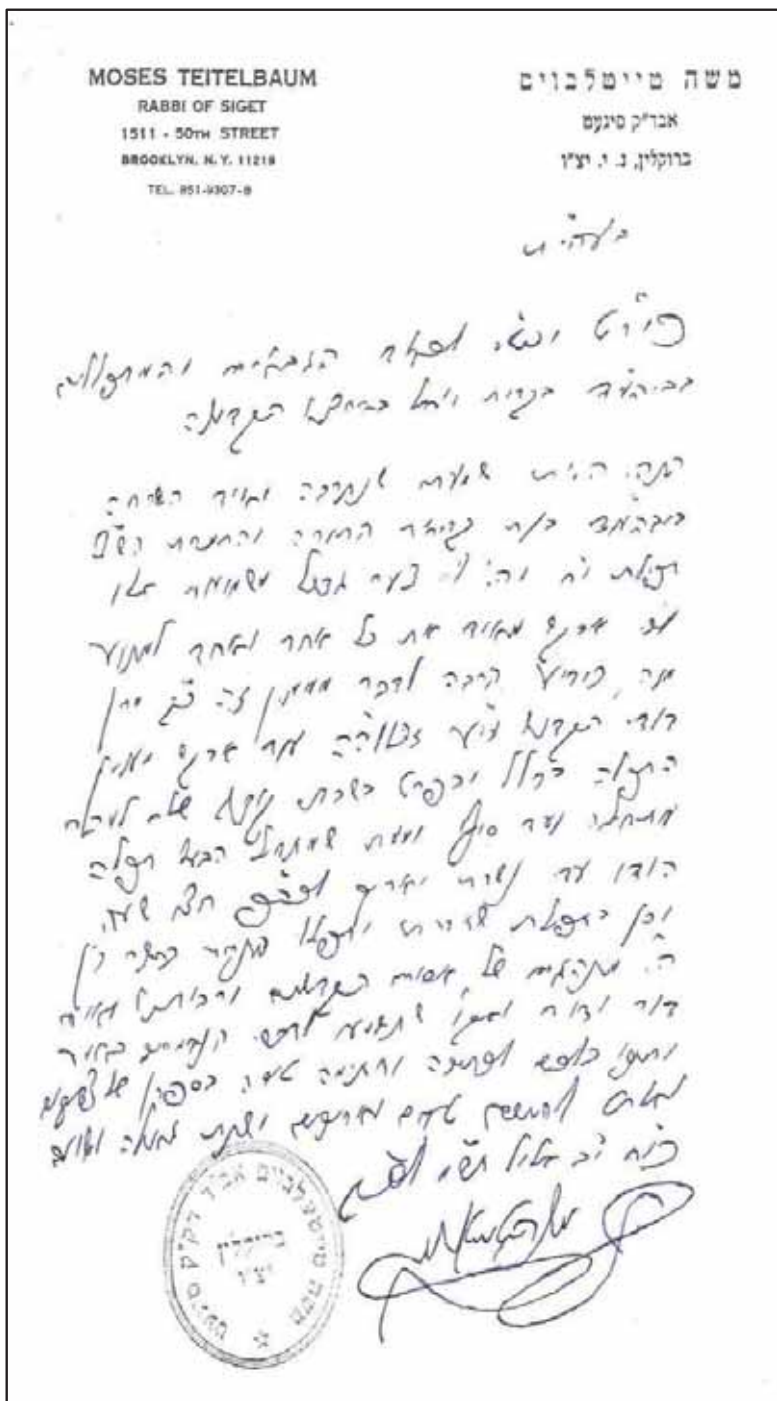
כוח"ט וכט"ם לכבוד הגבאים והמתפללים בביהמ"ד בקרית יואל בארצנו הקדושה.

הנה היות שמעתי שנתרבה מאוד השיחה בביהמ"ד בעת קריאת התורה והחזרת הש"צ תפילת י"ח, והי' לי צער גדול משמועות אלו, ע"כ אבקש מאוד את כל אחד ואחד למנוע מזה, כידוע הרבה לדבר מענין זה כ"ק מרן דודי הקדוש זי"ע וצללה"ה.

עוד אבקש מענין התפלה בכלל ובפרט בשבת קודש שלא למהר מתחילה ועד סוף. ומעת שמתחיל הבעל תפילה הודו עד נשמת יאריך לכה"פ חצי שעה, וכן בתפילת שחרית יתפללו בנחת כאשר הי' מנהגם של אבותינו הקדושים ורבותנו מאורי דור ודור.

ואקו' שתשמעו לדברי הנאמרים באמת, ותזכו כולכם לכתיבה וחתימה טובה בספרן של צדיקים לאלתר לחיים טובים וארוכים ושנת גאולה וישועה.

כו"ח י"ב אלול תש"מ לפ"ק
הק' משה טייטלבוים

שיר השירים אשר לשלמ"ה

מעומקא דליבא, ובכל לשון של חיבה, נשגור בזה ברכת מזל טבא וגדיא יאה, משמי מרומא עילאה, וברכת הדיוט
זאת הברכה קדם אבינו – חותנינו יקירינו, הצמוד באהבה בקירות לבבינו, ומסור בלו"ג למענינו, כולם מעריצים ומהללים שמו
לשמים ולבריות נח, לכל דורש ומבקש לבו פתוח, אציל הנפש ועדין הרוח, מקבל כ"א בסבר פנים שמה, תורה וחסד אצלו שלוב

הרה"ח ר' מנחם שלמה פרידמאן שליט"א
ומנשים באוהל תבורך אמעו – חמותינו החשובה שתחי'

לרגל השמחה במעונם בשמחת אירוסים נכדתם

אצל אחי – גיסינו הר"ר חיים צבי פרידמאן הי"ו

וזאת ברכתינו, מעומק לבינו, שתזכו לראות מכל יוצ"ח רב תענוג ונחת, תורה וגדולה במקום אחת, מתוך אושר ועושר והרחבת הדעת,
ותראו פרי בעמלכם, כפי רב מסירות פעלכם, וברכה והצלחה בכל עת, אמן

קתירת וברכת בניכם:

בניכם: דוד פרידמאן

חתניכם: יהושע מנחם ליפשיץ, מנחם מאנץ 2016, אהיה זאנאן

ונתנו ידידים זמירות שירות ותשבחות

בשורות אחדות מועט המחזיק את המרובה, נברך בכל לשון של ידידות וחיבה,
ברכת מזל"ט קדם מע"כ ידידינו החשוב והנעלה, נודע לשם ולתהילה,
איש חמודות רב תבונה, שמו הטוב מהללים בשפתי רננה, ה"ה

חיים צבי פרידמאן
הי"ו מוהר"ר

לרגל שמחת אירוסים בתו שתחי' למזל טוב ובשעטו"מ

ובחדא מחתא נברך בשירה וזמרה ברכת מזל טוב למע"כ אבינו

מנחם שלמה שבת פרידמאן
הרה"ח שליט"א

ויה"ר שיזכו לרוות נחת ממנו, ומכל יוצאי חלציו,
מתוך אושר ועושר והרחבת הדעת, עדי נזכה לביאת גוא"צ בב"א,

המברכים מקרב הלב

צוות העובדים

שאלה: האם יש ענין להתפלל מעריב בתחלת הלילה כדי שישפור ספירת העומר בתחלת הלילה?

זמנה

א) כתב הטור או"ח (סי' תפ"ט) שזמן הספירה מתחלת הלילה, והב"י (שם) מציין לדברי התוס' (מנחות ס"ו ע"א) ע"ש. אמנם הר"ן (סוף מס' פסחים) למד בדעת התוס' שזה רק בלילה הראשונה, אבל מהפוסקים משמע דזה קאי על כל לילה, עיין בשו"ע הרב (סי' הנ"ל ס"ג) שכתב: אבל לכתחלה מצוה מן המובחר לספור בתחלת הלילה מיד אחר תפלת מעריב, וכ"כ החי"א, והטעם לזה, משום דכתיב תמימות תהיינה.

לפני עלינו או לאחריה

ב) ועד כדי כך יש ענין להקדים ספירת העומר כי מצינו מחלוקת הפוסקים אם צריך לספור לפני עלינו או אחר עלינו, דהנה בשו"ע (שם ס"א) כתב המחבר בליל שני אחר תפלת ערבית מתחילין לספור, וכתב המשנ"ב (סק"ב) וז"ל: וקודם עלינו, דכל מה דאפשר לאקדומי מקדמינן כדי שיתקיים יותר מה שכתוב תמימות תהיינה, ופלא שאינו מציין שום מקור לזה, אבל באמת נראה שהחק יעקב (סק"כ) סבירא ליה כן, וגם מהפמ"ג (א"א סקט"ו) משמע שסובר כך. עוד דבר פלא מה שאינו מזכיר בכלל שיטת הגר"א דבספר מעשה רב (הנהגות הגר"א) מובא שהי' סופר אחר עלינו, והגרנ"ה (הוא הי' רב ומקבל גדול בעיר יפו) בביאורים על ספר מעשה רב כתב שהטעם של הגר"א כי עלינו נתקן בשביל התפילה, וספירת העומר אינו מענין התפלה כלל, והוא מצוה בפני עצמה, ואין להפסיק במצוה אחת בין התפלה לעלינו.

ביאור המנהגים

ג) וראיתי לציין טעם הדבר עפ"י מ"ש הב"ח (סי' קל"ג) דטעם אמירת עלינו לשבח הוא לתקוע בלבבינו קודם שנפטרים לבתייהם יחוד מלכות שמים ושיחזק בלבינו אמונה זו שיעבור הגילולים מן הארץ, כי יש לכל א' מו"מ עם הגוים, ושלא נפנה אל האלילים, ולא יעלה במחשבה חס ושלו' שום הרהור עבירה, עכ"ל הב"ח. הרי שהוא חובה רק כשיוצא מביהכ"נ, וע"כ דעת הגר"א לספור אחר עלינו, כי עלינו הוא מסדר התפלה, ואין להפסיק במצוה אחרת, אולם החולקים עליו סוברים דאינו מסדר התפלה, אלא כמ"ש הב"ח דיש עניין לאמרו בצאתו מביהכ"נ ע"כ סופרים קודם עלינו.

דעת התניא ומנהגינו

ד) ובליקוטי מהרי"ח מביא שהתניא בסידורו (הובא בסוף שער הכולל) כתב לאמרו לפני עלינו עיי"ש, ורבינו זי"ע הי' סופר אחר עלינו. נמצא שהמשנ"ב שהי' שייך יותר למנהגי הגר"א פסק כהתניא לאמרו לפני עלינו ואנו שמשתייכים לחסידות נוהגים כהגר"א. אולם באמת מתאמרא שהישמח משה נהג לספור ספירת העומר לפני עלינו, אך הייטב לב כשעבר לגור בעיר סיגעט שינה מנהגו מחמת כי תושבי המקום נהגו כן.

ראוי נכון להקדים לתחילת הלילה

ה) עכ"פ מכל זה אנו רואים אך שצריכים מה שיותר להקדים ולספור ספירת העומר וע"כ ראוי ונכון להתפלל

כאשר עושים רצונם של מקום אזי מלאכתן נעשית ע"י אחרים, אז אפשר להשתדל ולעסוק בגפ"ת בימים הקדושים האלו ושלא להסיח דעת מן הספירה להיות תמימות, לא כן אם טרוד האדם על המח' ועל הכלכלה בעו"ה מסיחין דעתם גם מת"ת וגם מהספירה, ואפשר שזה כוונת המדרש, אימתי הן תמימות, בזמן שישראל עושין רצונו של מקום, ואז יוכל לקיים תמימות ע"י שמלאכתן נעשית ע"י אחרים.

ח) ולפי זה נמצא שכהיום חסר מהתמימות, אבל מצאתי בדברי יואל על פסח (יום ב' דפסח עמוד ע"ו) מה שמוסיף רבינו זי"ע שגם בזה"ז שטרודים על המח' ועל הכלכלה, מ"מ אם עוסקים באמונה וזוהרים מכל האיסורים בזמן שעוסקים בפרנסה, גם בזה אינם מסיחים דעתם מן התורה. נמצא שגם בזמנינו אם אינו מסיח דעת מן התורה ע"י שנוהר מכל האיסורים בעבודתו, ואח"כ גם עוסק בתורה, נקרא שעושה רצונו של מקום, ומקיים בזה תמימות תהינה.

יה"ר שנזכה לקיים את כל הבחינות של הפסוק תמימות תהינה הן בתפלת מעריב מוקדם, והן שכל היום לא להסיח דעת ולהתחזק בלימוד הלכה וגפ"ת אכ"ר.

שיותר מוקדם ולספור ספירת העומר בתחלת הלילה כדי לקיים את המצוה של תמימות תהינה. וראיתי עוד שמביאים מס' כף החיים (סקי"ב) שכתב דכל מה שמתאחר יותר גורם אחיזה אל החיצונים ביותר.

מנהג הרמ"מ מרימנוב לספור כמה פעמים ביום

ו) כדאי לציין עוד ענין בענין תמימות תהינה מהגדה של פסח מהר"י ט"ב מרבינו זי"ע - שיצא לאור עוד בחיים חיותו של רבינו - ובסוף ההגדה נדפס דברי תורה על ספירת העומר ובתוך הדברים מביא רבינו זי"ע מ"ש בשו"ת מראה יחזקאל (סי' ק"ד) בשם רבו הגה"ק מהרמ"מ מרימנוב זי"ע שהכוונה של תמימות תהינה פי' שלא יסיח דעתו מן הספירה כל היום כולו, ואז הן תמימות בלי היסח הדעת, וכתב שם המראה יחזקאל שרבו הקדוש הי' אומר כמה פעמים בכל יום "היום כך וכך לעומר", ומקובל אצלו שאותן הלכות שנשתכחו בימי אבולו של משה החזירם עתניאל בן קנז בימי הספירה, וע"כ צריך להשתדל ללמוד הלכה ותוס' בימים הקדושים האלו עכת"ד של המראה יחזקאל.

האם רק כשעוסקים התורה מקיימים תמימות תהינה

ז) ועפי"ז פי' רבינו את המדרש על הפסוק וספרתם לכם אימתי הן תמימות בזמן שעושין רצונו של מקום, כי

הרי כולם מכירים כהיום במה שגרמה האינטערנעט לאנושות. אומות העולם מציעים כהיום חסימות שונות, בגלל התוצאות ההרסניות שזו הביאה לעולם, ויתר על כך, על ההתמכרות המשוועת שעוברת כל גבול אפשרי, אם אנחנו מוכנים להשקיע כל הון בשביל איכות חיים על כל המשתמע מכך, למה שלא נעצור מלכתחילה את ההתמכרות לכלים אלו בשביל איכות חיים... ולא דברה תורה אלא כנגד יצה"ר.

ומעשה באותו תינוק של בית רבו, ילד חמוד וחביב, שלילה אחת כשאביו חזר לביתו, הוא פוגש את הילד מקבל את פניו עם חפיסת שטרות בידו... האבא שהתפלא ואף נעלב מכך שהילד מציע לו את השטרות שלו, בירר בעדינות למה הוא מתכוון, ואז הסביר הילד עם דמעות בעיניו, אבא היקר, כל פעם שאני חוזר מהחדר, אתה עסוק בכלי שלך, ואינך מקשיב לכל מה שיש לי לספר. על המועקות, ועל ההצלחות, ועל החברים בחדר. אין לך זמן בשבילי, כי אתה עסוק לפי דבריך 'לצורך פרנסה' אז אספתי במשך תקופה ארוכה את המעות חנוכה ופורים, ושאר כסף, יש לי כאן סכום הגון, ואני רוצה לברר אתך כמה עולה שעה שלך כדי שתתייחס גם אלי 'לצורך פרנסה'...

אוי, כמה שהדברים כואבים, אבל כמה הם נכונים....

ואלו יעמדו על הברכה

בעבור עלינו ימי חוה"מ פסח בתוככי קהילתנו הק', כאשר התקיימו שיעורי התורה ברבים ע"י הרבנים הגאונים שליט"א, בהיכל בית מדרשינו, חובה נעימה עלינו להביע בשער בת רבים, שיר ושבחה הלל והודאה, קדם ידידנו החשובים, היקרים מזהב ומפנינים, כולם אהובים וברורים, בשמותם נקובים, אשר התנדבו מהונם ברוח נדיבה לכבוד התורה

וקנו לעצמם "זכות שיעור תורה" בחוה"מ העעל"ט

מוה"ר יהזקאל לייב דייטל הי"ו	מוה"ר מתתיהו גאלדברגער הי"ו
מוה"ר משה אריה ווידער הי"ו	מוה"ר יואל כהן הי"ו
מוה"ר נפתלי דוד הכהן בינדער הי"ו	מוה"ר שמואל יואל ראטה הי"ו
מוה"ר אלימלך יהזקאל משה גראס הי"ו	

ואלו מוסיף על הראשונים

אשר השתתפו בעין יפה בהוצאות השיעורי תורה בבית מדרשינו הגדול

הר"ר אברהם יהושע יוזשעף הי"ו	הר"ר יואל ביקסנשפאן הי"ו
הר"ר ישראל יצחק ווייס הי"ו	הר"ר יצחק שמעון ווייס הי"ו
הר"ר יצחק יוסף דייטל הי"ו	הר"ר אברהם ווייס הי"ו
הר"ר ישכר בעריש מילער הי"ו	הר"ר שלמה יואל ערנטאל הי"ו
הר"ר אברהם יעקב שטיין הי"ו	

ישא כולם ברכה מאת ה' להתברך בכל הברכות האמורות בתורה.

בברכת התוקה
ההנהלה

חבורת "ויואל משה"

שע"י התאחדת אברכים דחסידי סאטמאר
קרית יואל - בני ברק

הנגו להודיע בזה את סדרי זמני השיעורים בספה"ק ויואל משה
לזמן הקיץ הבעל"ט המתקיימים בבית מדרשינו הגדול

כל יום בשעה 8:30 בערב
ע"י הרב"ג ר' פנחס ברוך לעבאוויטש שליט"א
מאמר ישוב ארץ ישראל - בביהמ"ד למטה

יום ראשון בשעה 7:00 אחה"צ
ע"י הרב ישעי' בן ציון בנעט שליט"א
מאמר שלש שבועות - בביהמ"ד למטה

יום שני בשעה 10:15 בערב
ע"י הרב אליעזר בנעט שליט"א
מאמר שלש שבועות - בביהמ"ד למעלה

יום שלישי בשעה 9:30 בערב
ע"י הרב אברהם נתן ווייסהויז שליט"א
על הגאולה ועל התמורה - בביהמ"ד למטה

יום שלישי בשעה 10:15 בערב
ע"י הרב אליעזר זוסיא לעבאוויטש שליט"א
מאמר שלש שבועות - בהיכל התורה

ערב שב"ק בשעה 3:00 אחה"צ
ע"י הרב שמואל שאול גרינוואלד שליט"א
מאמר ישוב ארץ ישראל - בהיכל התורה

בברכת שבתא טבא
גבאי החבורה

ומבאן הקריאה יוצאת לכל אנשי שלומינו לבוא ולהשתתף בשיעורים האלו הנחוצים
לכא"א וכפרט לנו תושבי ארה"ק ת"ו להתחזק באמונה הטהורה והשקפה הברורה כפי
שקיבלנו ממרן רביה"ק זי"ע וחכותו הגדול יעמוד לנו לעד אביה"ר

ליקוט מספרי דבי רב
מזן רבינו הק'
בעל ברך משה זי"ע
ליום אידם הקרב ובא
יום המר והנמהר ה' אייר

משה אמת ותורתו אמת

צאי לך בעקבי הצאן

...ודברים אלו צריכים שיהיו נר לרגלינו ואור לנתיבותינו בדור האחרון, כי בעוה"ר אבדו חסידינו ומפגיע אין בעדינו, וכל חכמי ישראל וצדיקי אמת אשר האירו כעמוד אש לפני מחנה ישראל לנחותם הדרך ילכו בה המה הלכו למנוחות ואותנו עזבו לאנחות, ומאידיך גיסא כח הסיטרא אחרא גובר והולך ונסיונות הזמן עלו ונשתרגו למעלה ראש, ואין אתנו יודע עד מה האיך להתחזק בדרך התורה האמיתית לכל יטו אשורינו מני הדרך הישר, על זה בא שלמה המלך ומלמדינו להועיל, צאי לך בעקבי הצאן, התבונני בדרכי אבותיך הראשונים וכו', ועל אחת כמה וכמה בדברים הנוגעים ליסודי התורה ועיקרי האמונה אין לנו אלא דברי הראשונים כמלאכים ומינה לא נזוע.

ובפרט בימינו אלה אשר גבר האויב והוקם מלכות המינות בארצינו הקדושה, ומעשה שטן הצליח למשוך ברשתו הרבה משלומי אמוני ישראל אשר מאשרים זדים גם בונים עושי רשעה, ואף שאין כאן שום צל ספק אשר הקמת שלטון יהודי טרם ביאת המשיח הרי הוא מרידה בה' ובתורתו, לבר מן דין הבה נתבונן מה היו אומרים על כך הצדיקים הקודמים, וכי מי לא ידע דעת קדשם של כל חכמי ישראל בדור הקדום אשר כולם פה אחד צווחו ככרוכיא כי בת הציונות הוא אבי אבות הטומאה, ובאם תעלה בידם להקים שלטון ומלוכה בארץ ישראל תהא זאת אסון נורא לכל בית ישראל ברוחניות ובגשמיות, וכל מי שרגלי אבותיו עמדו על הר סיני צריך להבדל מהם ומהמונם בתכלית ההתבדלות, ובכן לאת כזאת עלינו להתחזק בדרך האבות עדי ירחם ה' על עמו ועל ארצו.

(ברך משה פר' פנחס)

חדש אסור מן התורה

והנה בכל דור ודור היה להם לישראל נסיונות קשות מכתות שונות של רשעים אשר פיהם דיבר שקר ופשטו טלפיהם

ואמרו כשרים אנחנו, ובקרבם טמנו פח יוקשים לצוד בקרבם נפשות ישראל, אמנם תמיד ידעו בני ישראל להזהר ולהשמר לבל ילכו בדרך אתם, וכדהוה מרגלא בפומיה דמרן החתם סופר זי"ע (עיין בתשובותיו אבה"ע ח"א סק"ל) חדש אסור מן התורה בכל מקום, ובצוואתו הק' כתב אל תאמרו נשתנו העתים כי יש לנו אב זקן הוא לא נשתנה ולא ישתנה. והיא שעמדה לאבותינו ולנו להתחזק בדרך ה' ולא להיגרר אחר משאות שוא ומדוחים של הרשעים למיניהם, לאשר השתדלו תמיד במסירות נפש לאחוז בדרך האבות, ועי"ז זכו שנתקיים בהם ה' הצילה נפשי משפת שקר, שיכירו וידעו דאדרבה סימן הטהרה שלהם מוסיף טומאה על טומאתם. אבל כל אלו אשר לא החזיקו בתמימות בדרך אבותיהם ונטו אחרי דרכים חדשים, נפלו והודחו מדחי על דחי, כאשר עינינו רואות בימינו אלה אשר בעוה"ר שטנא נצה, ונתייסדה ממשלת המינות בארץ ישראל, ונתחברו אליהם הרבה מבני ישראל הכשרים, ופוק חזו מה עלתה להם, וזעירין אינון שלומי אמוני ישראל שאין להם חלק ונחלה עם המרידה הנוראה בה' ובתורתו, והכל מפני שסטו מדרכי אבותיהם לנטות אחר החדש וכו'.

(ברך משה פר' תולדות)

רק בזכות הנטרונא יהא הגאולה

עפ"י מה דאיתא במדרש ילקוט פר' בא (רמז קצ"ג) על הפסוק (שמות י"ב) והי' לכם למשמרת, מי פרע לכם ממדי וכו' מדרכי ואסתר, מי פרע לכם מיון וכו' בני החשמונאים, מי פרע לכם ממלכות רביעית, נטרונא. ופי' שם הזית רענן, נטרונא, פי' שצריכים לשמור ולהמתין. ומבואר בזה שאין לנו אופן אחר לצאת מן הגלות אלא בזכות הנטרונא, לשמור ולהמתין ולא לחשוב שום מחשבת פסול מלקח חבל עם הרשעים העוברים ע"ז, ורוצים לעשות פעלים ע"י בני אדם בעניני גאולה, שזהו נגד רצון הבורא ית"ש, והוא מעכבת גאולתן של ישראל ר"ל, ורק בזכות אלו השרידים אשר ה' קורא, והם ממתנינים רק על ישועתו של הקב"ה, ואינם מביטים על אורך וקשי הגלות, רק

כי הנה, חוץ ממה שהיה יעקב אבינו מפחד ומתיירא מפני חרבו של עשו, פן יבא והכני אם על בנים, עוד זאת העלה מורא בלבו, אם יבא אליו בפנים שוחקות בהתקרבות וידידות ויפתנו להתחבר אליו, אשר אז הרי הסכנה גדולה פי כמה, כי ע"י התקרבותו אליו יוכל להדיחו מדרך האמת, וכבר אמרו חכמים (במד"ר פכ"א ס"ד) גדול המחטיאו יותר מן ההורגו, וכו'. והנה מעשה אבות סימן לבנים, וכמו שכתב הרמב"ן (ר"פ וישלח) כי כל אשר אירע לאבינו עם עשו אחיו יארע לנו תמיד עם בני עשו, עכ"ל, ובכן מה שנתירא יעקב אבינו מעשו בשתי הבחינות, את אשר יגורנו בא בדורינו הלז, ואני הגבר ראה עני בשבט עברתו, עת התגברו כוחותיו של עשו וחיילתיו, והעלו על המוקד שש מאות ריבוא מישראל, אלו הן הנחנקין ואלו הן הנשרפין במיתות משונות ואכזריות, לא היתה כזאת מאז היות ישראל לגוי וכו' ה' ינקום דמם לעינינו במהרה. ובעוד שאנו מצטערים על הראשונות, ירדה על ישראל צרה גדולה ועצומה מכוחו השני של עשו הרשע, קוינו לשלום ואין טוב לעת מרפא והנה בעתה, כי מעשה שטן הצליח, ונתייסדה ממשלת המינות בארצינו הק', או לנו שכך עלתה בימינו, שהעמידו הרשעים צלם בהיכל למרוד בה' ובתורתו, ופרשו פה יוקשים גם לשלומי אמוני ישראל אשר נתחברו עליהם לקחת חבל במעל הזה, ומאז ועד היום הזה הרשעים כים נגרש השקט לא יכולו, ומעבירים על הדת רבי רבבות מישראל, והם הם המעכבים את גאולתינו ופדות נפשינו.

(ברך משה - וישב)

יסוד הכפירה ואבות הטומאה

והנה מבואר בספרי הקודש כי האמונה בהשי"ת ושמירת אות ברית קודש הא בהא תליא, והפוגם במידת היסוד מאבד את אמונתו בה', וכן איתא בזוה"ק (שמות דף ג:) ברית קדישא איהו רזא דמהימנותא. ומרן דודי זללה"ה בדברי יואל בפרשתן (עמוד תקס"ב) האריך להתאונן כי המינים והאפיקורסים למיניהם זה דרכם כסל למו להכשיל את ישראל ביסודי הקדושה, ועל ידי זה עולה בידם להעבירם מאמונתם הטהורה, עיי"ש. ועל זה דווה לבינו כי בעוה"ר אחר כל הגליות גולה אחר גולה, נאבד מישראל הרבה תורה וקדושה אשר היה בדור הקדום, ובימי עקבתא דמשיחא אלו רוח הטומאה מרחפת בעולם, ונתפסו רוב מנין מבני ישראל על ידי כת הציונים ברשת הס"מ בדרכי מינות וכפירה, וזעירין אינון שיזכו להקרא עליהם שם אבותיהם אברהם יצחק ויעקב, ובימינו אלה נוכל להבין ולהשכיל מה שכתב הרמב"ם (הלכות תפילין פ"ב ה"א) כי ברכת המינים היא הגדולה מכל צרכי בני אדם, כי לא יאומן כי יסופר מה שעלתה בידי הרשעים הללו להסית ולהדיח רבי רבבות

מתחזקים תמיד ומאמינים באמונה שלימה שהכל הוא בהשגחה פרטית, וכשיעלה רצון העליון ית"ש לגאלנו רק אז נזכה להיגאל. ובזכות אלו המאמינים כן נזכה באמת לראות כשיושיע ה' את עמו, ונקם ישוב לצריו המה רשעי הדורות ומחריבי הבית המקדש, וכיפר אדמתו עמו, ב"ב. (מהר"ם ט"ב - ס"ג בלק תשמ"א)

הצרה הגדולה לישראל בהקמת המדינה

[בהקדם דברי היש"מ (פר' שמות) לבאר דברי המדרש (שמו"ר פ"א ד') בני ישראל הבאים, והלא כבר באו, אלא עד שלא מת יוסף לא היטל עליהם משא מצרים וכו' היינו ערות הארץ, דהרי אמרו ז"ל (ויק"ר פ"ב ה') בזכות יוסף שגידר עצמו מן העריות נגדרו כל האנשים, שכל זמן שיוסף קיים, שהוא שורש מידת יסוד, היה התפשטות מידה זו בעולם והיה בניקל להיזהר, וכשמת היטל עליהם המשא, שהיה צריכים להתחזקות גדול. ובבחינה זו מפרש כ"ק אמו"ר ז"ל (בפרשתו) מה שאנו אומרים בנוסח ההודאה (הנוכה) כשעמדה עליהם מלכות יון הרשעה, היינו שהשיגו כח המלכות, שהשתלטו על ירושלים ועל ישראל, אז כבר היה בידם להשכיחם תורתך, דכמו שבשעה שהקדושה שולטת אז הדעת מתרבה, כן הוא בהיפוכו, ע"כ. ובזה יובן ג"כ מה שאומרים ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, היינו שנתגברה המלוכה מצד הקדושה, וממילא ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן, היינו שנתרומם עי"ז קרן ישראל וקרן התורה.]

ועל זה אנו מסיימים כהיום הזה, כי גם בדורנו קרה לנו צרה זו ע"י שרשעי ישראל בארצינו הקדושה הצליחו בעוה"ר להשיג שם מלוכה, וכידוע היה רגיל כק"ד זי"ע לומר שזה הצרה היותר גדולה מנסיון הציונות, מה שהשיגו ממשלה ומלוכה. ולא לחינם פחדו וחרדו כל הצדיקים הקודמים ע"ז, שלא יצליחו הרשעים האלו להשיג מלוכה בידם, כי כולם ידעו שהגלות אצל הסט"א והערב רב הוא קשה הרבה יותר מהגליות אצל האומות העולם, ואף שיש הרבה מזמנינו אשר מדמים לעיניהם שאין מוזיק להם, אעפ"כ הוא דבר ידוע לכל, וכל מי שרוצה לראות האמת רואה בחוש את גודל האסון אשר קרה להתורה הק' ולכלל ישראל ע"י שיש בידם ממשלה, כי כן הוא הדבר, שממשלה גשמית מביא לגלות רוחנית, ולכן אנו אומרים כהיום הזה, כי גם בימינו אלה באו בני ישראל לצרה גדולה זו כמו שהיה אז ממלכות יון הרשעה, כי הגלות בגשמיות תחת כח הטומאה, מביא ע"כ גם גלות ברוחנית, להחשיך את אור התורה והאמינה ר"ל.

(מהר"ם ט"ב לחנוכה - ס"ג מקץ תשמ"ד)

הם המעכבים את גאולתינו ופדות נפשינו

(שמואל א' כ"ד) כאשר יאמר משל הקדמוני מרשעים יצא רשע, ואדרבה ע"י עוון של הילול וחזיון לרשעים מחסרין כל ההשפעות שהוא מכלה מנפש ועד בשר ר"ל.

(מהר"ם ט"ב - ס"ג בהעלותך תשמ"א)

התחברות לרשעים - חורבן התורה והיהדות

בדורינו השפל אשר כלל ישראל מפוזר ומפורד בין העמים, צריכים סייעתא דשמיא מרובה לבל יתערבו בגוים וילמדו ממעשיהם, ומה גם כי בעוה"ר משנאי ה' נשאו ראש, ורשעי ישראל השתלטו על ארצינו הק', ורבתה המספחת גם בין יראי ה' להתחבר עמהם ולהחניפם, ומענה בפיהם כי ההתחברות מביא טובה לחזיון התורה והיהדות, אכן באמת הבל יפצה פיהם, הביטו אל אברהם אביכם שהיה בו בחינת עפר ואפר, לבלי להתחבר אלא עם מי שהיה לבבו נאמן עם ה' אלוקיו, אבל מהרשעים הפוקרים התרחק כמטחוי קשת, ואף ללוט בן אחיו אמר הפרד נא מעלי ולא רצה להתחבר עמו, ודבר זה יסוד גדול לקיום התורה"ק כמקובל בידינו מרבותינו הק' מדור דור, כי השלום והאחדות יאתה רק בין יראי ה' וחושבי שמו, וכינוס לצדיקים הנאה להם והנאה לעולם להיות ביראה אחת ובעצה אחת לשרת לפני המקום ב"ה, אבל ההתחברות לרשעים גורמת חורבן התורה והיהדות מיד ולדורות.

(ברך משה - חוקת)

מבני ישראל, לטמאם בכל טומאה וזוהמה ולהעבירם מעל אמונתם, והם המעכבים את גאולתינו ופדות נפשינו, ה' ירחם.

(ברך משה - ויחי)

אין מציאות ישועה וגאולה על ידם

הנה בענין הזה צריכים לדבר ולחזור אותו תמיד, כי הבעל דבר ג"כ אינו מניח את עבודתו, ומפעם לפעם נתחדשים תמיד נסיונות ובלבולי המוחות חדשים, ובני ישראל יכשלו ע"י"ז בהעוון הגדול של כבוד והילול הרשעים וכו', ותמוה הוא ביותר, כשמדברים מהרשעים הללו הציונים, נמצאים עוד יהודים שומרי תורה ומצוות שישבחו אותם, וכמו שהיה דרכו של בק"ד זי"ע לתמוה ע"ז, דהאיך שייך לחשוב מחשבה כזאת, שע"י רשעים כאלו שהעבירו כבר לשמד כל כך אלפים ורבות מבני ישראל, היא מציאות שיבא על ידם ישועה אמיתית והצלה לבני ישראל, הלא יש בזה איסור אפילו להרהר כן שיכול לבא טובה על ידם, כמבואר באריכות בדברי יואל פרשה זו (עמ' רצ"ז - שי"ח) ובעל הגאולה ועל התמורה, וגם בויואל משה הכל באר היטב ע"פ דעתו"ק, וברור ומבורר שאין מציאות שיבוא ישועה ע"י הרשעים, והשפעות טובות יכולים לבא רק ע"י צדיקים ויראי ה' שעובדים השי"ת ביחד, שזה משפיע כל טוב לבית ישראל, השפעות טובות לנפש ולגוף, משא"כ ע"י הרשעים אינו באה לא הצלת הנפש ואף לא הצלת הגוף, כדכתיב

מזל לא

טבא

בכרית התורה נשא בואת השירה, ברכת ט"ס וכל שבת ושירה, קדם יידיש היקר ספ"ו וספ"גים, טיבה להיטיב כיוון נתיבים, הוא תנ"י הוקם עלה של תורה, במצא לעשרת כולליו המעטרת, סוקר רבנן ותלמידיו כיוון נתיב, טיבה תלמידי חכמים מנבטו כמדה יתירה, מסור בלוג להגדיל תורה ולהאדירה, ה"ח

הד"ר מאיר טאבאק הי"ו

מגדולי תומכי כוללינו

לדגל שמחת אידוסי בתו למזל טוב

ישלם ה' פעלו, שיובח לראות ברכה בעולו, אך טוב וחסד במבולו, ברכה והצלחה בכל העמים, טיב כח ואמין אנים, אך טוב וחסד ידפוך כל חטים, סוקר ורומם הרעת לאורך כל העמים, תענה ועזת דקדושה בכל המטפחה, סוקר אישר תעשר בחרובה ובחיוווחה

המסכים ביקרא דאדויתא

רבנן ותלמידהון - הנהלת הכולל

מילעבא פליעטיג פלאץ

3800

מילעכאע פראדוקטן

פאר אונזערע קינדער

דורך נכד

לעבנסמיטל מיט אומגעווארענע סעלעס

דייטשע סעלעס

מילעבא פליעטיג פלאץ

5100

אנדערע לעבנסמיטל וויכטיגע פראדוקטן

אין די שטובער פון אירע

דורך נכד

לעבנסמיטל מיט אומגעווארענע סעלעס

דייטשע סעלעס

מילעבא פליעטיג פלאץ

2500

ברייטן

לחם לשבוע

דורך נכד

לעבנסמיטל מיט אומגעווארענע סעלעס

דייטשע סעלעס

מילעבא פליעטיג פלאץ

652

ק"ג פלייש

ברייט ארטיי טעלעס

דורך נכד

לעבנסמיטל מיט אומגעווארענע סעלעס

דייטשע סעלעס

בינה לעיתים

ליקוטי בתר ליקוטי
מספה"ק בענינא דיומא

ספירת העומר – חלק א'

שאסור להסיח דעתו מהספירה שצריכין להיות שבע שבתות תמימות, וכן נהגתי בעצמי לומר כמה פעמים ביום בלי ברכה היום כך וכך לעומר. (מנחם ציון לרמ"מ מרימנוב ז"ע) - אמר בשם מורו הקדוש כי החיוב לזכור לפחות עשרה פעמים ביום מהספירה של אותו יום.

הרה"ק ר' נתן דוד משילובצא אמר בשפתי ספרתי כל משפטיך פיך, הכוונה כ"י שספרנו ספירת העומר עי"ז כל משפטיך פיך זכינו לקבלת התורה.

בכל יום ויום יהיה במחשבתם יום החמישים ויהי מצוה זו כחדשה בעיניו ואז תהיה לכם ההתלהבות וההשתוקקות בכתחילה.

(דברי יואל אמור)

הזמן גרמא לתיקון המדות היא בימי ספירת העומר ועל כן תקנו לספר שבע שבתות שיש בהם יותר מארבעים יום שע"ז יזכה לשבר את טבעו ולהפוך מדותיו הרעות לטובה ויושרש בנפשו רוחו ונשמתו מדות טובות וישרות בקיום נצחי, ויאחוז ביראת ה' כל הימים.

(ברך משה)

אף שספירה בזה"ז דרבנן שאין לנו ביה"ק להקריב קרבן העומר, אמנם כשיספור האדם ספירה ויחשוב בלבו הלוואי הייתי יכול להקריב ולעשות רצונו האמיתי, מעלה עליו הכתוב כאיל קיים המצוה כראוי וכנכון.

(ברך משה)

כל אחד מישראל אפילו הפשוט ביותר כאשר עומד לספור ספירת העומר ואומר בפה מלא, הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של ספירת העומר כמו שכתוב בתורה, אזי המצוה מטהר אותו באופן גבוה ונעלה, ואפ"י שינו יודע מה לכוון זוכה לפעול פעולות גבוהות ונשגבות למעלה בשמי מרום.

(לב אהרן)

משרשי המצוה לפי שכל עיקרן של ישראל אינו אלא התורה, ומפני התורה נבראו שמים וארץ וישראל, והיא העיקר והסיבה שנגאלו ויצאו ממצרים כדי שיקבלו התורה בסיני ויקיימוה, והיא תכלית הטובה שלהם. וענין גדול הוא להם, יותר מן החירות מעבדות. ומפני כן נצטוינו למנות ממחרת יום טוב של פסח עד יום נתינת התורה, להראות בנפשנו החפץ הגדול אל היום הנכבד הנכסף ללבנו, כעבד ישאף צל, וימנה תמיד מתי יבוא העת הנכסף אליו שיצא לחירות, כי המנין מראה לאדם כי כל ישעו וכל חפצו להגיע אל הזמן ההוא.

(ספר החינוך מצוה שו)

רמזה התורה במצות ספירת העומר שבע שבתות, שיקדיש האדם שבעים שנותיו בעולם הזה לעסוק בהם בתורה ובעבודה.

(אלשיך הקדוש)

נשמות בני ישראל הם בבחינת הלוחות ובאמצעות תחלומאי הנפש וטמאת התעוב יתלכלכו ויחשיך אורם, לזה אמר וספרתם לכם פירוש באמצעות מנין זה, אתם מאירים כסנפורונין את עצמכם.

(אור החיים אמור)

ישתדל מאוד בספירת העומר כי סודותיה רמים ונשאים וישתדל לספור לפחות קרוב לחצי שעה מהלילה.

(עבודת הקודש מורה באצבע)

נגד מ"ט קללות שבת"כ הקדים לנו זכות הספירה שהוא במ"ט ימים להגן מקללות שבת"כ שהם מ"ט. **(קומץ המנחה)** כל אחד ואחד שסופר ספירה זאת בכוונה בעולם הבא יעלה ממדרגה עד שיגיע לאור ה', ואם תספרו זאת תספרו ספירה אחרת לעתיד לבוא.

(אור החיים מועדים)

מנהג ישראל תורה שכותבין באגרות למספר בני ישראל לפי

ביהמ"ד הגדול ויואל משה
ד"קהל יטב לב ד'פאשמאר
קרית יואל - בני ברק

נתיב מן סוף הדרך - בשיחה בין סוף דבני ברק - בארבע מדרגות הגדה ראש ישיבתו שלטא

הודעה משמחת

הנגו להודיע
לכלל ציבור מתפללי בית מדרשינו שיחיו
שמיום ראשון פרשת אח"ק הבעל"ט

**יחזור המנין הקבוע
של מודינו הגה"צ
ראש ישיבתנו שליט"א**

ברכות 8:30 הודו 8:45

בברכת
א געזונטן זומער
הגבאים

כס"ד

הודעה משמחת

שמחים אנו להודיע לכלל השדכנים שיחיו
שבס"ד נערך על ידינו מחדש

**רשימת בחורי ובנות אנ"ש
שהגיעו לפרקן בשעטומו"צ**

הרשימה ניתן לקבל במשרדי יעזרו רחוב ישמח משה 10

בכבוד רב
הנהלת המפעל

בשורה טובה

בשמחה רבה שמחים אנו לבשר צדק
לכל בני קהלתנו שיחיו
כי א"ה יתקיים
החלוקה החודשית שע"י מפעלינו

חלוקת מוצרי מזון לתינוקות (מטרנה)
חינם אין כסף
לרווחת אנשי שלומינו ובני קהלתנו

תתקיים בעז"ה
ביום ראשון פרשת אחרי קדושים
ב' אייר הבעל"ט
בין השעות 7:15 עד 7:45 בערב בדיוק
ביהמ"ד עטרת זקנים
הנהלת המפעל

ג.ב. החלוקה מוגבל
לשני קופסאות למשפחה

הודעה משמחת

שמחים אנו להודיע לציבור אנשי שלומינו שיחיו

כי חלוקת לחם פרום
המתקיימת אחת לשבועיים
היום אין כסף

תתקיים א"ה
ביום שלישי הבעל"ט
בכניסה לבית מדרשינו הגדול
החל מהשעה 7:45 בבוקר
- מוגבל עד 4 יח"ל למשפחה -

כל הקודם זוכה!
בברכה ואלו שיום רביעי
הנהלת המפעל

היטיבו נגן

ליקוט נפלא במעלת קדושת הניגונים, ניגוני הצדיקים הקודמים.
המושר בחצרות קדש בשבת קודש וכימים טובים.

ובכן נמשיך להעתיק ממה שמובא בזמירות ברך משה כדלהלן:

י-ה רבון

אמר רבינו: בצאנו היו מזמרים פיוט זה, אבל בסיגעט לא היו מזמרים אותו, אך בכל זאת איתרמי לעמים שהיו מזמרים אותו.

[שמענו מנכדי הרה"ח המפורסם ר' אשר גבאי (שווארץ) ז"ל משב"ק רבותינו הקדושים בסיגעט, שהוא נסע עם מרן הקדושת יו"ט לצאנו פעמים רבות, ושמעו בצאנו ניגון על הפיוט י"ה רבון שחיבר הרה"ח ר' אביש מאיר ברנסדארפער ז"ל שהיה החזן אצל מרן הדברי חיים, וכשחזרו לביתם

לסיגעט, היה מזמרים ניגון ההוא לפני מרן הייטב לב אצל האויבער טיש בביתו נאוה קודש [ובייטב פנים] (לסוכות מאמר קדישין אות מד) כתב לפרש הנוסח ש'בחין אסדר צפרא ורמושא'] ובשנת תשמ"ח בשבת של שמחה בבית רבינו שהתקיימה בעיר קרית יואל, זימרו תלמידי התלמוד תורה הניגון הזה אצל השלחן הטהור, ורבינו ישב והקשיב בקורת רוח.

[ונשמח מאוד אם יש משהו שידע מאיזה ניגון מדובר שימציא לנו כדי שנוכל להעתיקו לאוני אנ"ש היקרים].

סיפר הרה"ח ר' יחיאל העכט ע"ה מעיר פאראקאוועי נוא יארק, כי זקינו שעל שמו נקרא "יחיאל" היה נוסע להסתופף בצל קדשו של מרן הקדושת יו"ט, והוא היה יודע נגן, ובכל פעם שבא על שבת לסיגעט היה הקדושת יו"ט מכבדו בליל שבת לזמור הפיוט י"ה רבון, לאחר המלחמה נתיישבו בני המשפחה שרידי חרב באחת הערים בנוא יארק, פעם אחת

ביום שלישי העל"ט (כ"ז ניסן - תש"ג) ה" היומא דהילולא דהגאון מקאזיגלוב (הגה"ק רבי אריה צבי פרומער הי"ד) זי"ע, שחיבר תשובות ארץ צבי וכן חיבר ספר ארץ צבי על התורה, וכפי שמתואר בכתביו דהגה"צ רבי אליעזר דוד פרידמאן זצ"ל, בהם מרבה ללמוד זכות על מנהגן של ישראל על פי עיקר ההלכה. ומביא שם מספרו על התורה (לסוכות) כי תשובה מאהבה הוא כאשר האדם מתעורר בקרבו אהבה רבה לאביו שבשמים על ידי שירות ותשבחות, ועל ידי זה מתעורר לתשובה, שזה נקרא תשובה מאהבה. ומסיים שכיון שפסק בן הגאון מקאזיגלוב זי"ע, בוודאי שהסכימו לדבריו מן השמים, לומר כי כך נקרא תשובה מאהבה.

ובהקדמה קצרה זו אמרנו להמשיך ממה שהתחלנו בגליון הקודם (שיצא לאור לרגל חג הפסח) לפני היומא דהילולא דרביה"ק הברך משה בענין הזמירות שהיו מושר אצלו במושך השבת, כי כתב בספר שלחן הטהור (מאמרי שבת - שמחת השבת ד"ה מבואר) כי מבואר בכל ספרי יראים גודל החיוב של שמחת השבת קודש וכו', וכיון שהוא שמחת המלך וכל

העולמות, צוה הקב"ה אותנו לשמוח בשמחתו לעורר אהבת הקב"ה בלבנו, והנה אחד מענפי האהבה הוא שירין ותושבחין וכו', וכתב בזה"ק (פר' אמור) שאחד מן הענפים היקרים שבהתלהבות החשק ישיר האוהב שיר ידידות לפניו, וכל שכן בשבת קודש וכו'. וע"ז צריך לשורר לפני הקב"ה שירין ותושבחין ולשמוח בשמחה יתירה וכו', ומובא בספה"ק כי לעורר השמחה צריך דייקא על ידי רינה ושירה אשר ישורר בכל עת, ובפרט בשבת קודש ישמיע קולו בנעימה וזמרה, עיי"ש שהאריך.

היה להם חולה בתוך ביתם, אמר לו אביו הבה נזכור אהבת קדומים וניסע לווייליאמסבורג להזכיר את החולה אצל רבינו הדברי יואל, ונכנסו אל הקודש במוציא שבת, מיד כשראה אותם רבינו נענה ואמר: 'הנה בניו של ר' חיילי'ש' והזכירו לפניו את החולה, שאלם רבינו 'האם אתם זוכרים את הניגון שהיה אביכם ר' יחיאל מזמר אצל אבא מארי

הקדושת יו"ט על הזמר יה רבון, וצוה להם לנגן את הזמר, והתחילו לנגן שעה ארוכה, כשסיימו בירכם רבינו בברכת רפואה שלימה, בחזירתם לביתם שמעו שנשתפר מצבו של החולה ולאחר מכן היה לו רפואה שלימה].

ובשנת תשנ"ח כאשר באו לארה"ב חברי הבית דין צדק מעיה"ק ירושלים למען חיזוק המוסד 'קרן הצלה' בליל שבת קודש אצל השלחן הטהור כיבוד רבינו את הגאון הצדיק המפורסם רבי מאיר בראנסדארפער בעל קנה בשם זצ"ל לזמר הפיוט 'יה רבון, וזימרו בהתעוררות ובהתלהבות בניגון [המושר בק"ק תו"א ותוא"י] המקובל מהרה"ק בעל בני יששכר זי"ע.

[לאחר מכן סיפר אחד מותיקי החסידים לרבינו, מה ששמע מזקן אחד מעיר זבארוב, כי בעירם כיהן ברבנות הרה"ק רבי ברכיה טייטלבוים זצ"ל בן הרה"ק רבי משה יוסף ט"ב מאוהעל זצ"ל וחתן הרה"ק בעל צבי לצדיק מבלאזשוב זצ"ל, ובכל ליל שבת היה מזמר 'יה רבון' בניגון הלז המיוחד לבני יששכר, וחלונות ביתו היו פתוחים, והיה לו קול נעים וחזק, והיה קולו נשמע בכל העיר בנעימות ומתיקות, ונהנה רבינו לשמוע הדברים].

שאר זמירות לשב"ק

רבתינו הקדושים לבית סיגעט לא היו מזמרים אצל השלחן שירות זמירות יתר על שני פיוטים 'כל מקדש' ומנוחה ושמחה: ובאחרית שנותיו של רבינו הונהג לזמר גם הפיוט 'קה אכסוף כנ"ל, אבל בשבתות מיוחדות כגון בעתות שמחה, וכן כאשר ערך רבינו סעודת שבת ביחד עם תלמידי הישיבה, היו משוררים ומזמרים הרבה זמירות ופיוטים.

[ספרו זקני החסידים כי בשנות התש"כ בהיותם במחנה הקיץ דישיבתינו הקדושה (בחורים קעמפ) היה חבורה מבחורים בני תורה ויראי השם שהיו יושבים ומזמרים בליל שבת זמירות

שירות ותשבחות, וטענו כנגדם בחורים אחרים כי מנהג רבותינו לזמר על השלחן רק כל מקדש ומנוחה ושמחה, ואין לשנות ממנהג המקום, והלך הראש ישיבה הגה"צ רבי נתן יוסף מייזעלס ז"ל לשאול בקודש פנימה לרבינו הדברי יואל, והשיב לו נאמר 'מה שאני נוהג על השולחן הרי זה כמנהג אבותי מטעמים אשר עמהם, אבל הבחורים יזמרו כל מה שנדפס

'מה שאני נוהג על השולחן הרי זה כמנהג אבותי מטעמים אשר עמהם, אבל הם יזמרו כל מה

שנדפס בסידור'

בסידור].

אז ביום השביעי

לאחר הסעודה יצא במחול לצדיקים על הפיוט 'אז ביום השביעי נחת'.

[הניגון שזימרו אצל רבינו על הפיוט 'אז ביום השביעי נחת' הוא ניגון הקפות של שלש בבות שנתחבר בשנת תשל"ח על ידי הרה"ח ר' יוסף אשכנזי ז"ל משב"ק, והיו מזמרים אותו אצל רבינו בקביעות על ההקפדה הרביעית בשמחת תורה, בשנים הקודמות היו מזמרים על 'אז ביום השביעי' ניגון ההקפה של אותה שנה, אך רבינו ביקש שזימרו ניגון הלז, כי הניגון זה מתאים עם תיבות הפיוט הדק היטב].

הכל יודוך

בעיר סיגעט היה המנהג לומר בכל שבת 'הכל יודוך' פיסק בפסקא חזן וקהל, וכן נהגו אצל רבינו בבית המדרש עצי חיים סיגעט. וכן בסאטמאר כרבינו התפלל לפני התיבה.

[אמירת הכל יודוך פיסדק בפסקא נובע מבית זידיטשוב, והרה"ק הרבי ר' הירש מרימנוב היה מנהגן הכל יודוך מרישא עד גמירא (כן כתב בספר מבשר טוב), ובצאנו וראפשיץ היו מתחילים הכל יודוך פיסק בפסקא ואצל 'האל הפותח' פתחו בניגון התעורורת. (וכשהיה רבינו במקום הנופש ביחד עם שאר בשרו כ"ק האדמו"ר מבאבוב זצ"ל, ואחד מאנשי שלומינו התפלל לפני התיבה, צוה לו רבינו שזימר 'האל הפותח' כמנהג צאנו)].

קל אדון

בק"ק סיגעט היו רבינו מזמרים על 'אל אדון' ניגון שחיבר הרה"ח ר' יונה האלפערט ז"ל משב"ק, ובק"ק סאטמאר היו מזמרים הניגון שזימרו אצל רבינו הדברי יואל, שחיבר הרה"ח ר' בעריש

ווישעווער ז"ל על הפיוט 'מלך עליון' בסוף שנות התר"צ.

מכלכל חיים - ומזמור

בשבתות ד' פרשיות ובימים טובים היו מזמרים בחזרת הש"ץ 'מכלכל חיים בחדס' בניגון שמחה. ואצל קדושה זימרו 'ממקומך' בניגון התעוררות.

[בצאנו וראפשיין היו מנגנים ממקומך בכל שבת, אבל בסיגעט היו מנגנים רק בד' פרשיות ובימים טובים, בשנים קדמוניות היו מזמרים על 'ממקומך' אחד מניגוני התעוררות שנתחברו לימים הנוראים באותה שנה, אבל לאחר המלחמה קבע רבינו הדברי יואל לנגן על 'ממקומך' ניגון התעוררות ששמע בשנות המלחמה, וכן נהג רבינו אחריו. י"א שהניגון נתחבר בימי הרה"ק מהרש"ב מליובאוויטש זצ"ל שהיה מזמרו בתדירות בשנות מלחמת העולם הראשונה כאשר גלה מליובאוויטש לעיר ראסטאו, והיה נקרא אצלם 'דער ראסטאווער ניגון', או דעם מהרש"ב'ס ניגון. וכבר כתבנו פעם אחת אודות ניגון זה שיש המייחסים אותה לחסידי קארלין, ששם זימרו אותה כמה שנים טובות לפני ששרוהו בליובאוויטש].

דרור יקרא

בשנים הקודמות בשבתות בין המצרים ושבע דנחמתא, היה מזמור בכבי ובהתעוררות את הפיוט 'דרור יקרא' אשר תוכו רצוף תפילה ובקשה על בנין בית המקדש וקיבוץ גלויות ישראל.

[כאן יש לציין שכפי הנראה מהזמירות ברך משה שהעתקנו רוב המאמר, נראה בוודאי שהיה מזמור דרור יקרא בשבועות אלו, וכן נראה משם שהיה מזמרו בסעודת עתיקא קדישא. אכן כפי ששמענו מזהגה"צ ראש ישיבתינו שליט"א כמה פעמים, שהמקור שרביה"ק הברך משה היה מזמור הפיוט "דרור יקרא" הוא הרה"ח רבי משה קאהן שליט"א מבארא פארק, וכפי שהוא מספר היה רגיל לזמרו בסעודת רעוא דרעוין בהיות בקעמפ עם הבחורים בשבועות דבין המצרים, (וכן היה מושר אצל הראש ישיבה בסעודת רעוא דרעוין בעת שהיה עורך ש"ס בביתו בשנת תש"פ - השנה שהסתובב המחלה הקאראנע בעולם), אבל בכל פעם שהיה המדובר אודות ניגון זה, הוסיף שרבינו שליט"א מכחישו ואינו נכון הדבר ולא זכור לו בכלל שהיה מזמרו].

בני היכלא

הניגון התעוררות מלא דביקות וגעגועים שמזמרים על בני היכלא (ומזמור לדוד הראשון) שהוא נתחבר בימי מרן הקדושת יו"ט זי"ע.

[ובימים מקדם היו חסידי סיגעט מזמרים ניגון זה גם על חרוזי החרדים שאומרים ביום שמחת תורה בין ההקפות].

מזמור לדוד

מזמור לדוד ה' רועי אמרו שלש פעמים. ובפעם השניה והשלישית בניגון של שמחה. והיה המנהג מקדמת דנא לזמר 'מזמור לדוד' מהולק לארבעה חלקים, א' (מזמור לדוד, ב') נפשי ישוב, ג') שבתך ומשענתך ד' (אך טוב וחסד).

[בשנים קדמוניות היה המנהג לנגן בפעם הב' והג' במזמור לדוד באחד מניגונים החדשים שנתחברו לימים נוראים על מכלכל חיים או על הקפות, אבל לאחר המלחמה נקבע ניגון מיוחד, בק"ק סיגעט היה רבינו מכבד לאחר לזמר מזמור לדוד, והיו מזמרים ניגון שנתחבר בימי אביו מרן העצי חיים (והיה העצי חיים מזמרו גם על "שלום עליכם" בליל שבת). ובק"ק סאטמאר התחיל בעצמו לזמר עם הניגון שזימרו אצל רבינו הדברי יואל, והוא ניגון הקפה מקודם המלחמה שחיבר המשב"ק הרה"ק ר' יוסף אשכנזי ז"ל].

ידיד נפש - וקל מסתתר

כיבוד לזמר הפיוטים 'ידיד נפש' ו'קל מסתתר' והיתה לו קפידאא לכבד בחרוזים אלו דוקא אדם חשוב תלמיד חכם וירא אלקים, ולא אחד מן ההמון.

[על פי רוב היו מנגנים על 'ידיד נפש' ניגון עתיק שזימרו בבית ראפשיין על בני היכלא. ועל פיוט 'אל מסתתר' ניגון צאנו שהיו מזמרים אותו בצאנו בכל ראש חודש על ברכי נפשי - וכהיום יום בק"ק באבוב בהפאל השלישי יש לפעמים שמזמרים קצת בשינוי ממה שמקובל מצאנו, והוא כפי שהיה מושר ע"י רבם הרה"ק הקדושת ציון זי"ע].

המבדיל - ויתן לך

לאחר הבדלה פתחו המשוררים בשירה זמרה, בראשונה שרו 'מארש' שנתחבר באותה שנה על הפיוט 'אין קצבה' במוסף ימים נוראים, ולאחר מכן המשיכו בניגון שמחה בניגון מכלכל חיים או בניגון ההקפה של אותה שנה, ובשעה שזימרו המשוררים בירך רבינו ברכת 'על הגפן', ואמר פיוט 'המבדיל' ולאחר מכן אמר פסוקי 'ויתן לך' עד גמירא.

ר' איד

זייט תורם
180 ש"ח

און
שיקט
א קוויטל

וואס
ועט ווערן
אויפגעליינט
ביים
ציון הק'
אין קרעסטיד
ביום
ההילולא

האמפיון ב' אייר תשפ"ג
מילעביג
און
פלייעשיג
לחם
לשבוע
השמיני

בדרך כבוד

לעבנים וויכסיגע פראדוקטן

בריים מיט מילעך

א געוואלדיגע זכייה

זייט תורם
360 ש"ח

גאנץ
ספר
תהלים

ביים
ציון הק'
אין
קרעסטיד
ביום
ההילולא

און א ת"ח
וועט
אויסזאגן

האמפיון ב' אייר תשפ"ג
מילעביג
און
פלייעשיג
לחם
לשבוע
השמיני

בדרך כבוד

לעבנים וויכסיגע פראדוקטן

בריים מיט מילעך

הגה"ק רבי ישעי' בן רבי משה שטיינער זי"ע מקערעסטיר
יומא דהילולא ג' אייר תרפ"ה

כשהתחיל הרה"ק רבי ישע'לע להתנהג באדמורו"ת נסע אחד מחשובי חסידי הרה"ק מליסקא זי"ע אל הרה"ק רבי מרדכי'לע מנאדווערנע זי"ע, לשמוע מה בפיו על זה, ויהי בבואו לשם והרה"ק רבי מרדכי'לע שאל אותו על התנהגותו של הרה"ק מליסקא, ובתוך הדברים רמז החסיד הנ"ל כמה פעמים ש"ישעי נעשה רבי ומקבל פתקאות", פתאום קפץ הרה"ק רבי מרדכי'לע מכסאו ואמר בזה"ל: "די גמרא זאגט כל הכובש נבואתו וכו', לא עלינו ולא עליכם, מרדכי דארף נישט כובש נבואתו זיין, זאלסט וויסן אז מ'האט אויסגערופן אין הימל אז ישעי' וועט ממלא מקום זיין דער ליסקער", עוד אמר פעם לאחד: "זאלסט וויסן אז ישעי' האט אַ שביל אין הימל".

בצל רבו הק' מליסקא זי"ע

יסופר דכשתארו לפני הייטב לב זי"ע את דרכו של רבי ישע'לע, ואיך שקושר המטפחת על צווארו, אז ענה הייטב לב ואמר בלש"ק: "פונקט ווי דער ליסקער רב, אפילו דאס האלז קניפט ער ווי דער ליסקער רב", והדבר ידוע שהי' חותם שמו כל ימיו: "הק' ישעי' בן מו"ה משה ז"ל שהי' משמש בקודש אצל הה"צ מליסקא זי"ע".

הרה"ק מליסקא לא זז מחבבו ואמר עליו גדולות ונצורות, והוא הי' ממונה מטעם רבו לחלק את החלות להאורחים, ופע"א התבטא הרה"ק מליסקא ואמר עליו: "ווען ישעי' טיילט בילקעס קומט אין זיי אַ ברכה אריין", וגם הי' מחלק הצדקת אצלו, ומי שהי' לו בקשה גדולה הי' משתדל אצלו שימליץ בפני הרה"ק מליסקא זי"ע.

בשעת פטירתו של הרה"ק מליסקא לחיי העוה"ב ונר אלוקים טרם יכבה, עמד הרה"ק רבי

הרה"ק ר' ישע'לע מקערעסטיר זי"ע נולד בשנת תרי"א בכפר זבארעוו לאביו רבי משה שטיינער ז"ל, בגיל שלש שנים נתייתם מאביו ונפל עול חינוכו וגידולו על שכם אמו, וכשנעשה בן י"ב שנה לקחו אמו ובמסירות נפש הוליכו רגלי מהלך רב עד להרה"ק ר' צבי הירש מליסקא זי"ע שיחסה בצל כנפיו לשאוב מבאר מים חיים, הרה"ק מליסקא ראה כי אור גדול הוא ולאילנא רברבא יתעביד, ויקרבהו אליו והעמיס על שכמו לשמשו בקודש, ויהי ידיו אמונה ולא זזה ידו מתוך יד רבו, ועקב אחר כל מעשי רבו הק' וכל תנועותיו קטן כגדול. אחר פטירת רבו הק' מליסקא נסע לצאנז, ומרן הדברי חיים הראה לו התקרבות יתירה.

כשהגיע עתו עת דודים בא בקשרי שידוכין עם בתו של הרה"ח ר' יצחק יונה ז"ל שהי' חתן רבי ישעי' הכהן גדול - שהי' נקרא כן מפני שבזמנו של מרן הישמח משה כל כהן שהי' בא לגור בקערעסטיר לא הציא שנתו רח"ל, והישמח משה זי"ע שלח את רבי ישעי' הנ"ל שיקבע את דירת בקערעסטיר, ומאז הלאה כהנים דרים שם ואין שטן ואין פגע רע - וכבר אז ראו את רוח קדשו של הרה"ק רבי ישע'לע כי להרה"ח ר' יצחק יונה הנ"ל הי' שתי בנות, ובתחילה כשהציעו לפני הרה"ק את הבכירה, אמר תיכף הלא יש לו צעירה גם כן, על אף שלא הכיר את משפחתו. על שבת שלפני חתונתו נסע להסתופף בצל הרה"ק רבי מרדכי'לע מנאדווערנע זי"ע לעלות שם לתורה כנהוג, ולפני ה"בארווארפען" אמר לו הרה"ק: "דו האסט ווער עס זאל דיך באווארפען, וועל איך דיך באווארפען מיט חסידים", ונתקיימו דבריו הקדושים כי נהר חסידים אל הרה"ק רבי ישע'לע למאות ולאפים.

ביתו של אברהם אבינו

כידוע ומפורסם רום מעלת מדרגתו של הרה"ק רבי ישע"לע במצות הכנסת אורחים, שהי' ביתו פתוח לרחבה לכל עובר ושב לאכול ולשתות מעדני מלך לשובע נפשו, והיו מבשלים בביתו תדיר שיוכלו ליתן עבור האורחים המרובים בין הגונים ובין אינם הגונים, כמו שהי' קורא הרה"ק על מיני אורחים המזדמנים לביתו "אורחים בורחים דורכים", והרה"ק בעצמו הי' מחלק ונותן לפני האורחים, כידוע שבראש השנה חתך בעצמו לעקאך להציבור, ואמר שכל הרבי"ס מכוונים רזין דרזין ואני מכוון לשובע ולא לרזון.

בביתו ראו דבר פלא שהי' לכל המאכלים שנתנו בביתו טעם טוב, ואפי' מי שבביתו לא הי' יכול לאכול איזה מין מאכל, בביתו של הרה"ק הי' תאב לאכול מהם הרבה, והברכה הזו הוא עפ"י מעשה שהי' בצעירתו שפע"א בא לביתו איש עני לבוש בבגדים קרועים, והיה אז בתוקף ימי החורף והקור היה גדול מאוד, ואותו עני ניגש מיד אל התנור להתחמם, ותשאלהו הרבנית אם הוא רעב, ויאמר הן, והיא היתה אז מבשלת גריסין, ותתן לו תיכף קערה מלאה, שהיתה עדיין כמעט רותחת כדרך הגריסין שהעבירום מעל האש, ואותו עני לקח הקערה ואכל את כל הגריסין במשך כמה רגעים, ותחזור הצדיקת ותשאלהו שמא עדיין רעב הוא, ויחזור ויאמר לה הן, והיא חזרה ונתנה לו כמו בפעם הראשונה, והיא כאשר ראתה את גודל רעבונו, שהוא חזר ואכל את כל המאכל במשך כמה רגעים, ותתן לו עוד קערה שלישית, והוא אכל גם זאת, אחרי כן שאל העני: היכן בעלך, ותאמר בחדר האחר, ויאמר העני לך וקראו לו, והיא כאשר בא הרה"ק רבי ישע"לע ויפתח אותו עני את פיו ויברכהו בכל עניני ברכות, ואחרי כן פנה אל הרבנית ואמר לה: "דיינע מאכלים זאלן האבן אלע טעמים", וילך ופרח לו איש האמת, והיא אחרי אשר הלך, ותספר הרבנית לר' ישע"לע את אופן אכילתו ודבריו והתנהגותו, והיא להם לפלא, והרה"ק שלח מיד לחפש את האורח, ואף הוא בעצמו הלך לבקשו, ולא מצאוהו בכל הכפר כי איננו, וישאלו את השכנים האם היה אצלם אורח כזה וכזה היום, וכולם אמרו פה אחד "לא ראינוהו", ואמרו ש"בוודאי היה זה אליהו הנביא", והרה"ק היה מנענע בראשו ואומר "יא, יא, יא", וכאמור שמני אז הי' למאכליהם טעם נפלא ואפילו אלו שהרופא אסר להם לאכול מאכלים מסויימים אכלו שם הכל ולא הזיק להם כלום.

ישע"לע על יד מיטתו ובכה לפני רבו: "מה יהא עליי", ויאמר לו הרה"ק: "פאר דיר זארג איך נישט, דיר קען מען אין די גאנצע וועלט, וועסט ברויכן חתונה צו האבן זאלסטו פארן קיין סאקמערער געגנד", לימים הגיע מכתב להרה"ק ר' ישע"לע עם מעות מאוסטראלי' והדבר הי' פלא כי לא הכיר את השולח ולא ראה אותו מעולם, אז אמר הרה"ק רבי ישע"לע שמבין מה שאמר רבו מליסקא שמכירים אותו בכל העולם, כי מקצה הארץ שלחו לו פדיון.

בצל מרן הק' מצאנו זי"ע

אחר פטירת רבו הק' מליסקא נסע לצאנז, והד"ח הראה לו התקרבות יתירה, וסיפר הרה"ק ר' ישע"לע שהרה"ק מצאנו הי' רגיל להזמין אחר תפילת ערבית אנשים חשובים לסודת הערב, והיא כאשר הי' שם הרה"ק ויעמדו שם בפרוזדור כמה אנשים חשובים תלמידי חכמים והיו מצפים שמא יזכו להיות מן המוזמנים אל שולחנו הק', וכשבא הרה"ק מצאנו לביתו אמר: "ישעי' קום צו די וועטשערע", וביאו לפני הרה"ק קערה גריסין חמין מאוד וגם לפניו הביאו קערה עם גריסין חמין, והרה"ק מצאנו אכל מיד והרה"ק רבי ישע"לע לא הי' יכול לאכול מרוב חמימות, אך מפני הבושה אכל קמעא קמעא, וכאשר גמר הרה"ק מצאנו את אכילתו לקח קערתו של הרה"ק רבי ישע"לע ואמר לו: "לאמיר עסן באנאנט", ואכלו יחד מקערה אחד. לימים כשהתחיל כבר להתנהג באדמורו"ת הי' פעם בצאנז, והרה"ק הד"ח הרכין את ראשו לאחוריו על משענת הכסא (כן עשה כמה פעמים בדביקותו), וידברו בני הד"ח ביניהם ע"ז שהרה"ק רבי ישע"לע מתנהג כמו רבי ולוקח פתקאות, כדי שישמע הד"ח את דבריהם ויאמר מה דעתו עליו, אך הד"ח לאחר זמן מועט התרומם מכסאו ואמר: טוב עין הוא יבורך ישעי' וועט בענטשן.

פע"א כשהסתופף בצל מרן הק' מצאנו בסעודה השני' הי' יושבים על השולחן צדיקים חסידים ואנשי מעשה כידוע, ורבי ישע"לע שהי' נחבא אל הכלים הסתובב בין שאר האנשים בבית המדרש, ובשעת חלוקת ה"קוגעל" קרא אליו הרה"ק מצאנו ונתן לו קערה עם חתיכת "קוגעל" גדולה, ואמר לו בזה"ל: ישעי', דא האסטו, און זאלסט קענען ברייט טיילן פאר אידן" והבינו שהוא נותן לו את זה בתורת "סמיכה" להיות רבי, שהוא יחלק בהרחבה ליהודים "בני חיי ומזוני" וכל טוב.

הסתלקותו לחיי העוה"ב

ר' אברהם'לע וכי ילך בדרכו קדשו וביתו יהיו ביתו של אברהם שירחם על עניים ואביונים וכל מי שצריך עזר וישועה "אברהם'לע וועט ברענגען די קוויטלעך אויפן ציון האף איך אז מען וועט געהאלפן ווערן ווי ביז איצט, דעם בית המדרש שענק איך איהם, ער האט זיך גענוג געפלאגט ביים בויען", אחר כך ברך אותו ואמר: "מיט די ברכות וואס אלע צדיקים האבן מיך געבענטשט, בענטש איך דיך".

במשך כל יום ראשון היה עדיין מקבל פתקאות וגם יעץ עצות לכל השואלים אותו וברך את העם, ובאור ליום ב' ציוה לנכדו שיזמר את הזמר "יום זה מכובד", וישאל אותו נכדו "וכי שבת היום", ויאמר הן, כי יום הסתלקותו מן העולם היה אצלו כמו שבת כמו שאחז"ל מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת, ועוד כמה פעמים בלילה הוא צוה לזמר זמירות של שב"ק, ואף הוא עצמו היה מזמר ושפתותיו מרחשין כל הלילה באמירת פסוקים.

ויהי ביום ב' הוא יום ג' לחודש אייר שנת תרפ"ה לפ"ק נצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון הקודש ויצאה נשמתו בטהרה במעמד קהל גדול שנתקבץ ועמד סביב מיטתו השלימה, ונר אלוקים טרם יכבה היה מייחד יחודים בדביקות גדולה ונפלאה, עד שהחזיר את נשמתו הטהורה ליוצרו,

ויהי במוצאי שבת קודש אחרי חג הפסח, והוא הכין את עצמו לנסוע ליומא דהילולא של הרה"ק מצאנז זי"ע, ויהי אחרי סעודת מלוה מלכא אמר שאינו מרגיש עצמו כל כך בריא, כי מרגיש בעצמו קצת חולשה, ויבקש ממנו הנגיד ר' שלמה ענגיל שלא יסע, אבל הרה"ק אמר לו שהוא מוכרח לנסוע, ועל זה היו מתייעצים באיזה אופן לנסוע כדי להקל עליו את טירחת הנסיעה, ואמר ר' שלמה שטוב לנסוע ברכבת אקספרעס, על זה השיב לו הרה"ק: "לא אוכל לנסוע ברכבת זו כי ההוצאות יעלו הרבה מאוד", ונסע הרה"ק לצאנז, ובחזרה נתערכב בפרעשעוו וחלה מאוד ל"ע עד שלא היה יכול להמשיך את דרכו ברכבת והיו מוכרחים להביאו לביתו באוטו, והגיע שמה ביום חמישי בערב, מיד באו כמה וכמה רופאים וכולם אמרו נואש לחייו, וכל העם געו בבכיה והרבו לבקש בתפלה ובתחנונים, ובסעודת ליל שבת עדיין היה מיסב על השולחן.

והמחלה היתה הולכת ומתגברת, ובמוצאי שבת קודש באו רופאים ממוחים מן העיר הגדולה פעסט, אבל גם הם אמרו נואש לחייו, והרופאים אמרו שיש לו יסורים גדולים, ויהי כשנסעו הרופאים לדרכם לפעסט מסר צוואתו שממלא מקומו יהא בנו יחידו

הגליון לשבוע זו נתנדב ע"י ידידינו

מוה"ר יוסף מנחם ווייס שליט"א
אב"י בארא פארק יע"א

לכבוד יומא דהילולא קדישא של
הרה"ק רבי ישעי' ב"ר משה זי"ע מקערעסטיר

ולע"ג

זקינו הרה"ח ר' ישראל צבי ב"ר יעקב בן ציון ווייס ז"ל
זקנתו האה"ח מרת שרה בילא ב"ר חיים מאיר ע"ה
נכדם הבה"ח ישראל צבי בן יבלה"ט מוה"ר משה שליט"א

ת.נ.צ.ב.ה.

חודש אייר תשפ"ג

בס"ד

לכבוד הורי תלמידי המכינה לישיב"ק שיחיו

מתוך שבח והודיה להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו במשך זמן החורף העצל"ט ברוב הצלחה וסיעתא דשמיא, כפינו פרושות עתה בתפילה שנזכה לראות עין בעין הצלחה מרובה במשך זמן הקיץ הבעל"ט.

והננו בזה להודיעכם כי בזמן הקיץ
ילמדו בין כותלי הישיבה
עד שעה 9:00 בערב

ויה"ר שנזכה לגדל עדרים עדרים לתורה חסידות וירא"ש טהורה ע"ד רבוה"ק, ולא תמוש התורה מפינו ומפי זרענו עד עולם.

בברכה
הנהלת הישיבה

משולחן גבוה

הגה"ק רבי שמואל שמעלקא בן ר' צבי הירש זי"ע מניקלשבורג
 יומא דהילולא א' אייר - תקל"ח

רש"י, דער רבי פון לובלין פלעגט טאקע צו זאגען דער הייליגער זיידע קרח.

*

דער רבי ר' שמעלקא איז געווען דער ערשטער פון די תלמידי בעל שם טוב וואס האבן געפירט א ישיבה, אסאך תלמידים פונעם בעש"ט און פונעם מגיד האבן געלערנט אין זיין ישיבה, ווי דער קאזניצער מגיד, דער רבי פון לובלין, רבי משה לייב סאסובער, רבי אייזיק'ל קאלובער, די אלע זענען געווען זיינע תלמידים. [א ישיבה האט דער הפלא"ה אויך געהאט, אבער דער רבי ר' שמעלקע האט אויפגעשטעלט תלמידים גרויסע חסידישע רבי'ס].

*

ער איז געווען א גרויסער מתמיד, ער איז געווען א ברודער פונעם הפלאה, דער הפלאה איז אויך געווען א גרויסער מתמיד, די מאמע פון די צוויי האט אמאל געזאגט אז זי האט צוויי קינדער, איינער בענטשט נישט, דער הפלאה פלעגט צו פאסטן משבת לשבת, און איינער ליינט נישט קריאת שמע שעל המיטה, דער רבי ר' שמעלקא פלעגט זיך נישט לייגן אין קיין בעט.

ער האט דאס אויך אריינגעגעבן אין די תלמידים, ער איז געווען א נאה דורש ונאה מקיים, ער פלעגט צו זאגן פאר די תלמידים "אויב מען האט נאך כח צו נעמען דעם קישן אין די האנט, הייסט דאס נאכנישט אז מען איז מיד", מען דארף אזוי פלייסיג לערנען ביז מען האט שוין נישט קיין כח און מען שלאפט איין אויפן פלאץ, דער ישיבה איז טאקע געווען שטארק מיסד אויף התמדה.

א' אייר איז די יארצייט פונעם רבי ר' שמעלקא זי"ע.

דער רבי ר' שמעלקא האט געהייסן שמואל שמעלקא, שמואל האט ער געהייסן אזוי ווי שמואל הנביא, ער האט געזאגט אז ער האט די נשמה פון שמואל הנביא, ער האט געלעבט צוויי און פופציג יאר אזוי ווי שמואל הנביא וואס האט אויך געלעבט צוויי און פופציג יאר. ער האט אמאל געזאגט אז ער האט טענות פארוואס מען האט אים צוגעגעבן א נאמען שמעלקא, ווייל ווען ער הייסט ווען נאר שמואל וואלט ער געהאט די מדריגות פון שמואל הנביא, אבער יעצט אז ער הייסט שמעלקא איז שמעלקא בלייבט שמעלקא.

*

צדיקים האבן געזאגט אז אין הימל וועט מען אפגעבן א דין וחשבון אויב מען האט אים נישט גערופן "רבי ר' שמעלקא".

*

היינט צוטאגס אלע שמעלקא'ס ביי אונז איז עס נאכן רבי ר' שמעלקא, פארשטייט זיך אז עס איז נישט גלייך צו אים, ווייל עס איז שוין אדורך צוויי הונדערט יאר פון זיין פטירה, אבער אלעס קומט אן צו אים, אפי' רבי שמעלקא סעלישער האט אויך געהייסן נאך רבי'ן ר' שמעלקא.

*

רבי ר' שמעלקא איז געווען א קרוב מיטן רבי'ן פון לובלין, ביידע האבן געהייסן האראוויץ אויף די לעצטע נאמען, ביידע זענען געווען לויים, זיי זענען געווען אייניקלעך פון שמואל הנביא, און שמואל הנביא איז געווען א אייניקל פון קרח, עס שטייט דאך אזוי אין

דער ישמח משה געזאגט אז היינט האט זיך דער רבי ר' שמעלקא באוויזן צו אים בהקיץ און האט זיך באדאנקט פאר אים פארן אנהאלטן די מנהג פון זאגן דרשות.

*

ווען ער איז אנגעקומען ווערן רב און ניקלשבורג האט ער געבעטן א צימער, מ'האט פארשטאנען אז ער וויל זיך אפרוען פון די וועג, איינער איז אבער געגאנגען קוקן וואס דער נייער רב טוט, האט ער געזען ווי ער זאגט צו זיך ברוך הבא רבי שמעלקא, זעצט אייך ר' שמעלקא. האט מען אים שפעטער געפרעגט וואס איז דאס, האט ער געזאגט אז ער האט געוואוסט אז מען גייט אים געבן כבוד אלס נייער רב, האט ער זיך עס קודם אליינס געגעבן, ווייל וואספארא פנים האט כבוד ווען מען נעמט עס אליינס...

*

ער האט דארט געהאט אסאך רדיפות, מען האט אמאל אריין געגעבן א מסירה קעגן אים, ער האט זיך געדארפט שטעלן פארן קייסער, מען האט אים נישט איבער געגעבן די בריוו אז ער דארף זיך שטעלן, כדי ער זאל זיך נישט קענען אנגרייטן, מען האט אים דאס איבער געגעבן א טאג אדער צוויי פאר דעם טאג וואס ער האט זיך געדארפט שטעלן.

ווען עס איז געקומען דער טאג האט ער זיך ארויס געלאזט קיין וויען, ניקלשבורג איז נישט ווייט פון וויען, וויען איז געווען די הויפט שטאט פון עסטרייך, אויפן וועג איז דורך געלאפן דער דונא טייך צווישן ניקלשבורג און וויען, עס איז געווען אינמיטן ווינטער, ס'איז געווען שטיקער אייז וואס האבן געשווימען, און ס'איז נישט געווען קיין שיף וואס האט זיי געוואלט אריבער פירן דער וואסער, ער איז געגאנגען צוזאמען מיט רבי משה לייב סאסובער, זיי האבן ביידע אליין געדינגען א שיפל אן קיין רודער, זיי זענען אריין געגאנגען אינעם שיף, ער האט געזאגט פאר רבי משה לייב סאסובער לאמיר ביידע צוזאמען זאגן שירה, אזוי האבן זיי געזאגט די שירה און זענען אזוי געפארן, ויהי לפלא אז די אייז האבן זיך געריקט, אזוי האט זיך געעפנט א וועג ביז צו די אנדערע זייט.

ביי די אנדערע זייט פונעם טייך האבן מענטשן געזען ווי צוויי מענטשן פארן אין א שיף, און די אייז ריקט זיך, מען איז זיך צוזאם געלאפן זען דעם אינטערעסאנטע געשעהעניש, דער קייסער האט געהאט א הויז נעבן וואסער, ער האט געזען ווי מען לויפט זיך צוזאם, איז ער אויך געקומען זעהן. - ווען זיי זענען אנגעקומען

*

דער רבי ר' שמעלקא איז אמאל געזיצן און געלערנט ביינאכט מיט די ליכטיגקייט פון א ליכט, אינמיטן לערנען האט זיך די ליכט אויסגעברענט, איז ער ארויסגעגאנגען אויפן פארטש זוכן פייער אנצוצינדן די ליכט, אינמיטן זעהט ער איינעם דורכגיין מיט א לאמטערנע אין די הענט, האט ער אים צוגערופן און געבעטן צי ער קען מיט דעם אנצונדן זיין לעכט, האט יענער אויפגעהויבן זיין לאמטערנע אין די הייך צו רבי ר' שמעלקא, ער האט אנגעצונדן זיין לעכט און ער האט זיך געזעצט לערנען ווייטער. שפעטער האט ער אריינגעטראכט און געכאפט אז עפעס אינטערטאנט האט זיך דא אפגעשפילט, קודם פונקט ווען ער איז ארויסגעגאנגען איז איינער אדורך געגאנגען, פונקט האט ער געטראגען פייער מיט זיך, די מערסטע אינטרעסאנט אז יענער האט אויפגעהויבן זיין הענט מיטן לאמטערנע אינדערצייט וואס יענער איז געשטאנען אויפן גאס און ער איז געשטאנען אויפן פארטש און עס איז אסאך העכער פון א מענטש, ביז מען האט אים מגלה געווען פון הימל אז מען האט געשיקט אליהו הנביא כדי ער זאל נישט געשטערט ווערן פון לערנען. האט דער רבי ר' שמעלקא געהאט א גרויסע צער דערפון אז וועגן אים האט מען מטריח געווען אליהו הנביא, און ער האט תשובה געטון אויף דעם. דער אפטער רב האט געזאגט אויף דעם, וואויל פאר דער וואס האט אזאנע חטאים תשובה צו טוהן.

*

פאר ער איז געווארן רב אין ניקלשבורג איז ער געווען רב אין שינאווא, דער רבי ר' שמעלקא איז געווען א מורא'דיגע בעל דרשן, ווען ער פלעגט רעדן האט ער אזוי איבער גענומען דעם עולם אז עס איז געווען גרויסע בכיות, ער האט אויסגעוואשן אידישע הערצער לאביהם שבשמים, מען קוקט אריין און ספר דברי שמואל וואס די תלמידים האבן אפגעשריבן די דרשות פון ימים נוראים זעהט מען די מורא'דיגע ווערטער וואס ער פלעגט זאגן, ווי צ.ב.ש. ער פלעגט גלייך ביים אריינקומען יום הקדוש פארנאכטס ביים טיר אנהייבן דעם פסוק כי ביום הזה יכפר עליכם וגו' מיט געוואלדיגע בכיות, און אזוי זאגענדיג איז ער געגאנגען צום ארון הקדוש און אנגעהויבן די דרשה.

שפעטער נאך וואס ער איז געווארן רב אין ניקלשבורג איז דער זיידע דער ישמח משה געווארן רב אין שינאווא, דער ישמח משה איז אויך געגאנגען אין זיין דרך מיטן זאגן די התעררות'דיגע דרשות, אמאל האט

דער דאקטער איז געגאנגען און באהאנדלט דעם חולה און פארשריבן א רעצעפט פאר א מעדיצין, דער חולה האט גענומען די מעדיצין און ס'האט נישט געהיילט, האט מען אנגעהויבן צו זאגן אז דעם קייסערס דאקטער טויג נישט, ער גיט א רעצעפט און ס'היילט נישט, האט איינער געזאגט, דעם קייסערס דאקטער טויג גאנץ גוט, נאר די זאך איז אז ער איז צוגעוואוינט צו היילן איידעלע מענטשן וואס עסן נארמאלע מאכלים, אבער די פויערן וואס עסן אנדערש און שלאפן אנדערש, אוודאי אז זיינע רעצעפטן העלפן נישט פאר זיי.

האט ער געזאגט, ווי קען זיין אז רבי ר' שמעלקא איז דא און ער זאגט און ער בעט און ס'טוהט נישט אויף, וועט מען זאגן אז דעם קייסערס דאקטער טויג נישט, זאגט ער ניין, דאס זענען פראסטע מענטשן איז אוודאי אז דער קייסערס רעצעפטן טויגן נישט פאר זיי, אזוי האט דער רבי ר' אלימלך געזאגט (הסביר הדבר בדרך משל שלפי גודל מדריגותיו וקדושתו של הרה"ק הרבי ר' שמעלקא זי"ע אינו יכול לרפאות ברפואת הנפש את בני עירו מגודל שפלותם).

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

נתנו ידידים זמירות

מעומק הלב, נשטר ברכות לרוב, ברכת מזל טוב קדם ידידי וחבירי, האדם היקר המהולל בתשכחות, רב תבונות ונעים הליכות, רוחי צדקה וחסד, בכל עת תמיד, איש המרדות, שמו הטוב מהללים בשפתי רננת,

הר"ד חיים צבי פרידמאן הי"ד

לרגל שמחת אירוסים בתו למוזל"ט

זאת ברכתנו, מעומק לבבינו, שתזכה לראות מכל יציאת רב תענוג ונחת, תורה וטוהלה במקום אחת, מתוך אישך ועשר והרחת הדעת, ברכה והצלחה בכל עת אמן

כ"ד ידידך

יאלא כהן, האל כהן.

צום בארטן, ער האט געזען אז זיי זענען געטליכע מענטשן, האט ער זיי געפרעגט מאין באתם?, ווער זענט איר? האבן זיי ארויסגענומען די הזמנה פון טאש און געוויזן אז זיי האבן א משפט מארגן, דעם אנדערן טאג ווען זיי זענען געקומען צום קייסער, האט ער אויסגעהערט די מסירה און האט דאס אלעס אוועק געמאכט און זיי באפרייט.

*

די עיקר רדיפות איז געווען פון די פראסטע אידן פון שטאט, דער רבי ר' אלימלך איז אים איינמאל געקומען העלפן, דער רבי ר' אלימלך האט אים געזאגט אז דאס וואס ער שלאפט נישט דאס איז גורם אז ער זאל נישט האבן קיין כח צום עולם, און ער האט אים געבעטן אז ער זאל זיך לייגן אין א בעט, ער האט טאקע אזוי געטוהן. די אנדערע טאג ביים דאווענען האט ער געדאווענט מיט אזא ברען, ער איז געווען אויסגערוהט, ער האט געהאט א שטארקע בהירות, ער האט געקענט בעסער אינזין האבן די כוונות, אז ווער עס האט מיט געדאווענט מיט אים האט זיך אויך מיט געכאפט מיט די התלהבות, אז ווען ס'איז געקומען צו די שירה האבן זיי געשפירט ווי זיי גיין אדורך די ים סוף, זיי זענען געווען יעקעס, זיי האבן נישט געוואלט נאס ווערן, האבן זיי זיך אויפגעהויבן זייערע רעקלעך, האט אים דער רבי ר' אלימלך געזאגט אז ווען מען לייגט זיך אין בעט דאווענט מען בעסער, האט דער רבי ר' שמעלקא געזאגט מיט דעם אלעם לייגט ער זיך נישט מער אין קיין בעט.

*

ביי דער באזוך האט דער רבי ר' אלימלך דערציילט פארן רבי'ן ר' שמעלקא א מעשה, דער קייסער איז אמאל געפארן - און אז דער קייסער פארט נעמט ער מיט א גאנצע פמליא, און אויך דעם קייסערס דאקטער איז מיטגעפארן צוזאמען מיט זיי - אונטערוועגנס זענען זיי דורך געפארן עפעס א דארף און זיי האבן זיך אפגעשטעלט זיך אפצורוהען, דארט איז געווען איינער וואס איז נישט געזונט געווען, האט איינער זיך אנגערופן, אז דער קייסער איז דא דורך געפארן האט ער דאך מיט זיך זיין דאקטער, זאל מען בעטן אז דער קייסערס דאקטער זאל אים היילן, דער קייסערס דאקטער איז דאך א גוטער דאקטער, איז מען אריבער געגאנגען צום קייסער פרעגן אויב מ'קען נעמען דעם דאקטער, זאגט ער יא, זייער גערן, מ'מוז דאך במילא ווארטן ביז מ'גיט צו עסן פאר די פערד.

בס"ד ערש"ק פר' תזריע מצורע תשפ"ג לפ"ק

הודעה חשובה

הננו להודיע כי משבוע זו
יתקיים סדר לימוד

"אבות ובנים"

בין השעות 6:00 - 7:00

הורים יקרים!

בנכם היקר ני"ו מצפה כל השבוע בכליון עינים
לשעה זו, לטובתכם ולטובת בניכם נצלו שעה
זו ללימוד משותף ששכר פירותיהן בעולם הזה
והקרן קיימת לעולם הבא.

נ.ב. נא לא לשלוח את הילדים קודם הזמן.

בברכת שבתא טבא
הנהלת אבות ובנים

קרית יואל - בני ברק

חברת לקראת שבת

חברת תהלים

חברת מורא מקדש

חברת רעוא דרעווין

אבות ובנים

הודעה חשובה

לקראת זמן הקיץ הבעל"ט
נתמנו עוד משגיחים לחבורת
עלינו לשבח

קרית יואל - בני ברק

מנוה"ר שמעון דוד

דאוידאוויטש הי"ו

מנוה"ר חנוך זונדל

פייערווערגער הי"ו

מנוה"ר חנוך זונדל

דייטל הי"ו

ויה"ר שחפץ ה' בידינו יעליח

ההנהלה

א פרייליכע מעלדונג

אי"ה די וואך מוצש"ק

פר' תזריע - טהרה

זועלן די קינדער פון אלע

בתי מדרשות זיך

צוזאמנעמען

אין בית מדרשינו הגדול - היכל קליין

זוי עס זועט פארטיילט זוערן

די מתנות אויף די

פארמעסט פון פסח

א גוט שבת

הללו עבדי ה'

סיפורי קודש על מורן רביה"ק בעל ברך משה זי"ע

מאת מורינו הגה"צ ראש ישיבתנו שליט"א

אהר תפילת שחרית בבית המדרש הגדול - לבהודי הבורת "לגיון של מלך"

ביזמא ההילולא כ"ז ניסן תשפ"ג

נישט מעגליך ארויסנעמען שינאווער רב אינדרויסן. דער שינאווער רב האט אנגעוואונטשן דעם עצי חיים, ער איז אריין נאך די חופה אין יהוד שטובל און זיי געוואונטשן "עטס זאלטס ענק פארעלטערן אינאיינעם", אזא אויסדרוק. דער עצי חיים איז נסתלק געווארן ו' שבט, האט די רעבעצין - שינאווער רב איז איר געווען א פעטער, ווייל ער איז געווען איר טאטנס ברודער, רבי שלום אליעזר'ל ברודער - האט זי אנגעהויבן וויינען "ווי איז דער פעטערס ברכה", דער פעטער האט דאך געוואונטשן אז מיזאל זיך פארעלטערן אינאיינעם, דאס מיינט אז ער איז געגאנגען יונג, וויל זי אויך גיין, אזוי איז געווען, ה' ניסן איז זי אוועק.

עכ"פ דער זיידע איז געווען ביי עלעף יאר ל"ע א קאלעכניגער יתום...

*

דא אין בני ברק איז געווען א איד, ער האט געהייסן ר' מענדל זאקס, ער איז געווען א ווישאווער תלמיד, דער ווישאווער רב איז געווען - דער וויזשניצער רבי דער אהבת ישראל זיין עלטעסטער זון האט געהייסן רבי מענדל, און ער איז געווען רב אין ווישאווא, ער האט געהאט א גרויסע ישיבה, ער איז געווען א גרויסער תופס ישיבה, אסאך תלמידים. דער ר' מענדל זאקס איז אויך געווען א ווישאווער תלמיד - האט ער דערציילט ער געדענקט דעם רבי'ן ז"ל ווען איז געווען אין ווישאווא אויף שבת. דער זיידע איז געווען א בחור, און ער איז מיט געפארן, אז דער רבי איז ארויסגעפארן

אחרי אמירת לחיים: דער זיידע ז"ל איז געבוירן חשון תרע"ה, זיין פאטער דער עצי חיים איז נסתלק געווארן שנת תרפ"ו, עלעף יאר שפעטער, ער איז אלט געווען עלעף יאר, ווען ער איז געווארן ל"ע א יתום מאב ואם, דער עצי חיים איז נסתלק געווארן ו' שבט תרפ"ו, און די רעביצין איז אוועק ה' ניסן.

ווען דער עצי חיים האט חתונה געהאט, דער עצי חיים איז געווען א איידעם ביי רבי שלום אליעזר [מראצפערט], רבי שלום אליעזר איז דעם הייליגן דברי חיימ'ס א זון, דער שינאווער רב איז געווען א פעטער, דער שינאווער רב איז געווען א עלטערער ברודער פון רבי שלום אליעזר, איז דער שינאווער רב איז געקומען אויף די חתונה.

דער עצי חיים האט חתונה געהאט אין טורנא, טורנא איז א שטאט אין גאלאציע, דער שינאווער רב איז שוין געווען א זקן, זעהט אויס אז ס'איז נישט געווען אזוי ווי היינט סדרנים, מ'האט נישט געקענט מסדר זיין, מ'האט מורא געהאט אז מ'וועט ארויסגיין אויף די חופה וועט מען אים פשוט צודריקן, האט מען געשטעלט איין חופה, מ'האט געוואלט אז דער עולם זאל לויפן אהין וועט מען קענען גיין מאכן די חופה ערגעץ אנדערש, דערווייל איז דער עולם געלאפן דא, איז מען געגאנגען שנעל מ'האט געשטעלט א חופה אין די אנדערע זייט, איז דער עולם געלאפן אהין, מ'האט געזעהן אז ס'איז נישט מעגליך ארויסנעמען דעם שינאווער רב אינדרויסן, ס'איז סכנת נפשות, האט מען געמאכט א חופה אינעווייניג, די עצי חיים'ס חופה איז געווען אין א הויז, מ'האט געהאלטן אז ס'איז

ועדת הדיור שע"י קהל יטב לב ד'סאטמאר בני ברק

אימ"ל: DiyurSatmer@gmail.com

הודעה # 8

פאקס: 073-2219913

ב"ה, שילהי ניסן ה'תשפ"ג

הוא יבנה בית לשמי..

בהמשך לאסיפת "כינוס הסברה" שהתקיים בליל שישי פר' שמיני העל"ט, והכינוס המשלים לנשות אנ"ש המתוכנן בעז"ה למוצש"ק טהרה הבעל"ט בנוגע לבחינת האפשרויות לפתרון דיור לקהל עדתינו הע"י בשכונת "עצי התמרים" בעיר "נוף הגליל", הננו להודיע בזה כי אפשר לקבל ולהחזיר את "טפסי הרשמה" ודמי הרישום אצל העסקנים החשובים:

א. הרה"ח יחיאל מיכל כף שליט"א - 050-4122144

ב. הרה"ח יואל ליפא יוזשעף שליט"א - 050-4173664

ג. משרדי "יעזורו" ישמח משה 10, בין השעות 2-12 בצהריים.

כפי שפורסם באסיפת ההסברה הוראת מורינו הגה"צ ראש ישיבתנו שליט"א כשיצטברו עשרים טפסי הרשמה של משפחות אנ"ש שיביעו הסכמה להגר יחד לשכונה, נתחיל בעז"ה בהחתמת חוזים למגורים בדירות (מלבד אלו המעוניינים לחתום חוזה לדירה, כבר בשלב זה על אחריותם בלבד).

כי אנחנו יחד נבנה בית לד'

ועדת הדיור

צי שמחת תורה אינדערפרי נישט געווען ביי אים ער זאל נישט לערנען פארן דאווענען.

*

ס'איז דא אין ברוך משה אין פרשת בהר (עמוד רי) א תורה וועגן לערנען אין שבת, מ'האלט יעצט אנהייבן זומער, מ'האט גערוקט די זייגער, ס'איז דא לאנגע שבתים, מ'טראכט אריין מ'ענדליגט דאווענען צוועלעף, א פערטל נאך צוועלעף, מ'דאוונט מנחה נאך זיבן, דא זיבן שעה שבת נאכמיטאג - האט ער דארט א שיינע געדאנק, ער פלעגט עס רעדן פאר די בחורים אויך, ס'איז געדרוקט די דרשות פאר די בחורים - איך געדענק עס - וועגן לערנען שבת. האט ער נאכגעזאגט אז ס'שטייט אין מדרש (הובא בטור או"ח סי' ר"צ), די תורה האט געפרעגט דעם אויבערשטען, ווען מ'וועט אריינגיין אין ארץ ישראל, זה פונה לכרמו וזה פונה לזיתו, מ'וועט גיין ארבעטן, וואס וועט זיין מיט די תורה, האט דער אויבערשטער געזאגט איך וועל דיר געבן שבת, בן זוגך שבת שמו, און מ'וועט לערנען תורה שבת. פרעגט ער די תורה איז דאך רחבה מני ים, מ'זאל זיך פארשטעלן מ'זאל לערנען איין מאל א וואך, נאר אין שבת, א גאנצע וואך נישט לערנען, וואס קען ער שוין אנקומען מיט די תורה.

האט ער נאכגעזאגט אז ס'איז דא א באקאנטע ישמח משה (תהלה למשה מזמור קיט), די גמרא (מגילה ז') זאגט יגעת ומצאת תאמין, האט דער ישמח משה געפרעגט ממה נפשך האסטו זיך מייגע געווען איז דא נישט קיין מציאה, א מציאה איז שייטש דו גייסט אין די גאס און דו טרעפט א זאך וואס דו האסט זיך נישט געפלאגט, האסטו געטראפן א מציאה. זאגט דער ישמח משה, א איד לערנט תורה, איך מיינ יעדער בחור וואס לערנט האט דאס שוין געהאט, ער פלאגט זיך, ער פארשטייט נישט, א פשוט'ע זאך וואס ער פארשטייט נישט, ער פארשטייט נישט די גמרא, ער פארשטייט נישט די מחלוקת הראשונים, ער פארשטייט נישט די ערשטע תירוץ און די צווייטע תירוץ, ער פארשטייט נישט די חילוק, ער פלאגט זיך, א אנדערער

אויף שבת איז ער מיט געפארן, געדענקט ער אז דער רבי ז"ל איז געווען ביי קידוש - אזוי פלעגט זיין, אז א רבי איז געפארן אויף גאסטעריי איז מען שבת בייטאג געגאנגען צום רב אויף קידוש - איז ער געגאנגען צום ווישאווער רב אויף קידוש, און מיינ זיידע איז אויך מיט געווען. שפעטער אינמיטן די וואך איז דער זיידע אריינגעגאנגען צום ווישאווער רב, און ער האט גערעדט מיט אים אליינס, דער ווישאווער רב האט גערעדט מיט אים אין לערנען, ער איז זייער נתפעל געווארן, האט ווישאווער רב אריינגערופן זיינע קינדער און האט זיי געזאגט, "קוקט'ס ווי שיינ ס'וואקסט אויף א בנן של קדושים אן א טאטן, עטם האט יא א טאטן - זאגט ער - איז דאס אונדאיי מחייב".

*

מ'האט גערעדט נעכטן (בעת סעודת ההילולא בבית המדרש הגדול), די בחורים לערנען דאך פארן דאווענען, אבער ענק דאווענען שפעט, ער האט נישט געדאוונט האלב צען, ער האט געדאוונט פריער, אבער ס'איז נישט געווען אזא זאך ביי אים נישט לערנען פארן דאווענען, אזוי ווי א איד לייגט תפילין, אזוי איז געווען ביי אים לערנען פארן דאווענען. דאס איז געווען ראש השנה, יום הקדוש, ראש השנה ער פלעגט זאגן א דרשה דעם ערשטן טאג יום טוב (ר"ה), ער האט געדאוונט פארן עמוד, און האט געזאגט א דרשה, די תקיעת שופר דרשה, אבער פארן דאווענען האט ער געלערנט גמרא תוספות, איך בין איינגעשטאנען דארט, ער פלעגט אונז אריינרופן, ער האט געהאט אין שטוב ביי זיך צוויי גרויסע ש"ס'ן, אז מ'קען לערנען מיט א חברותא געהעריג.

ער פלעגט לערנען, פלעגט ער זאגן: פארוואס האט דער אויבערשטער געגעבן פאר א איד צוויי הענט, איין האנט זאל ער האלטן אויף די גמרא, איין האנט זאל ער האלטן אין די רש"י, און אזוי האט ער געלערנט. - היינט איז דא די שיינע גמרות זעהט מען שוין די רש"י אותיות די דברי המתחיל, אבער די אלטע ש"ס'ן איז דאס נישט געווען אזוי.

635

קינדער'לעך

האבן יעדן טאג
וואס צו עסן

אדאנק מפעל
לחם לשבוע

בדרך כבוד

לעבנים וויכטיגע פראדוקטן

ברויט מיט מילעך

לשובע ולא לרזון

זיים ממשיך די מעשים פונעם בעל ההילולא

קיינער זאל נישט בלייבן הונגעריג

בדרך כבוד

לעבנים וויכטיגע פראדוקטן

ברויט מיט מילעך

חבר פארשטייט און ער פלאגט זיך.

א טאג שפעטער ווען ער הייבט אן צו לערנען זעהט ער אזא דקות'דיגע חילוק און ער פארשטייט יא. וואס האט פאסירט, נעכטן האסטו א אפענע זאך נישט פארשטאנען און היינט אזא דקות'דיגע סברא פארשטייסטו יא, זאגט דער ישמח משה ווייל דו האסט זיך מייגע געווען אויף תורה, וועט דער אויבערשטער העלפן א צווייטע טאג וואס דו וועסט לערנען, צי א צווייטע שעה, וועסטו זיך נישט דארפן פלאגן, וועסטו טרעפן א בחינה פון א מציאה, וועסט פארשטיין אסאך שנעלער ווי דיינע כשרונות קענען פארשטיין, ווייל דו האסט זיך נעכטן מייגע געווען. יגעת האסט זיך געפלאגט, ומציאת וועסטו אמאל טרעפן אומגעפלאגט. - די זעלבע זאך זאגט דער זיידע, שבת גייט אריין א ברכה אין די תורה, און דאס איז פשט, א איד לערנט תורה שבת, גייט אריין א ברכה אין די תורה, ממילא האט מען געענטפערט פאר די תורה שבת הוא בן זוגך, מ'וועט לערנען תורה אין שבת וועסטו געדענקן.

בחרים, ס'קומט א זומער, מ'דארף זיך מאכן א חשבון, ס'איז לאנגע פרייטאג'ס, מ'דארף טראכטן פארדעם וואס גייט אין טון יעדן פרייטאג, וואס גייט אין טון יעדן שבת, מ'שמועסט אפ מיט א חברותא צו חזרין אלטע זאכן, צי וואס מ'לערנט, צי א נייע זאך לערנען, מנחת חינוך, צי א זאך וואס קומט נישט אויס א גאנצע וואך צו לערנען, אביסל הלכות שבת, מ'מאכט זיך א סדר אויף שבת, וויפיל מ'קען אנקומען א זומער פון שבת'דיגן סדר פון פרייטאג וואס מ'האט געלערנט.

מ'רעדט פון דעם זיידן ווי אזוי ס'האט אויסגעזעהן ביי אים פרייטאג, ער פלעגט גיין אין מקוה פרייטאג פריה, ער איז אהיימגעקומען פון די מקוה, אוודאי די ווייסע טישטוך איז שוין געווען אויפן טיש, ער האט שוין אנגעטון דעם שבת'דיגן האלאטל, די טיש קאפטן, די שטריימל איז שוין געלעגן אויפן טיש, ער איז געזעצן און געלערנט אפשר פינף זעקס שעה אין איין צו, מיט א מורא'דיגע נעימות, ער האט צוגעגרייט די ליכט. אוודאי ווען מען האט אריינגערופן זאגן גוט שבת האט

ער נאך גענומען די טעלעפאן.

אונז זענען מיר איינגעשטאנען דארטן ווען מ'איז געקומען אויף שבתים, פלעגט ער פארן זמן גיין קוקן צי יעדער האט ליכט, יעדער איינער האט געצינדען. ביי אים איז געווען פרייטאג נאכמיטאג שעות שעות וואס ער איז געזעצן און אפגעווארט דעם שבת.

איך געדענק, איך האב געפרעגט אמאל מיין מאמע ע"ה, זי פלעגט זאגן אז מ'דארף אפוארטן דעם שבת, ווי מיין מאמע זעהט אויס פרייטאג. ער איז א רבי, ער האט א גבאי, ער האט א הויז בחור, ער דארף גארנישט אליינס טון, אוודאי קען מען פרייטאג זיצן און ווארטן אויפן שבת, האט זי געזאגט, ס'איז נישט ריכטיג, ווען אונז זענען מיר געווען אלע קליינע קינדער, ער איז נאך געווען א טרוד בכנים, האט פרייטאג אויסגעזעהן פונקט די זעלבע ווי ס'זעהט היינט אויס, ער איז פרייטאג געזעצן מיט זיין עבודה און אפגעווארט דעם שבת.

*

דער רבי ז"ל פלעגט זאגן אז דער קדושת יום טוב האט נישט פארפעלט קיין איין טאג במשך פון דעם יאר זיין ביים דברי חיים, - דער קדושת יו"ט איז געווען א גרויסער צאנזער חסיד, און ער פלעגט פארן קיין צאנז, איינמאל איז ער געווען ימים טובים, איינמאל איז ער געווען די ערשטע האלב חודש חשוון, די צווייטע מאל די צווייטע האלב, די ערשטע האלב פון חודש כסלו, די צווייטע האלב, און אזוי כסלו טבת שבט, ער האט אויסגערעכנט במשך די יארן וואס ער איז געפארן קיין צאנז, ער זאל זיין יעדן טאג פון יאר אין צאנז, יעדן טאג צוזעהן דעם הייליגן דברי חיים'ס עבודה. דער רבי פלעגט זאגן אז דער קדושת יום טוב האט אסאך גערעדט פון צאנז, ער האט קיינמאל נישט דערציילט קיין מופתים פון דברי חיים, נאר דערציילט זאכן וואס איז נוגע אויף עבודת ה'.

*

כ'זעל דערציילן פון דעם זיידן'ס בין אדם לחבירו. דער זיידע האט געהאט א אינטערעסאנטע זאך, קיין טונא

אריינגעשילקט
צו די עסקיני המופעל
מיט א יאר צוריק.

אויסצוג פון הארצייסנדע בריו

והטובו הגדול תמיד לא חסר לנו

אין די שווערסטע טעג האב איך
געוואלט אל - ברוב מייערע צושאן -
חסן פאר די קינדער וועל זיכער זיין, מיי
פליישעליס און מיי מילכיגליס.

אין זכות פון דעם קארטל וואס אונז האבן
באקומען דורך מעל פלום לשבוע און
ווער אולעפליס יעדן וואך מיט א שיער
סכום געלט צו קענען קויפן זעבנס
וויכטיגע פראדוקטן, ווי בררוט, אייער און
מילכיגע פראדוקטן, אזוי אויך ווען יעדע
מוזש קומט אן ביזן טיר פון שטוב א
פעלן פלייש צו צעליגן און געבן כח
פאר די קינדער צו קענען לערנען און
גאווענען, און שפירן ניטאלא די דרוקות
וואס הערשט אין שטוב.

בדרך כבוד

לעבנס וויכטיגע פראדוקטן

ברווט מיט מילעך

געגעסן דעמאלטס.

*

איך געדענק, אין ישיבה האט געלערנט א בחור א גר, א גר צדק, ער איז אריינגעקומען צום זידן אין די טעג פאר פסח, ער האט זיך געזעגענט, פרעגט אים דער זידע וואו ביסטו אויף פסח, ער האט געזאגט וואו ער איז, ער האט געהאט די עסקנים וואס האבן זיך מיט אים געפארעט, פרעגט אים דער זידע און אפשר ווילסט זיין מיין גאסט אויפן סדר? האט ער געזאגט אז דער רבי רופט מיר אוודאי וועל איך קומען. מיין זידע האט אים גענומען אים אנגעכאפט אזוי אויף די אקסלען, ער איז אריינגעגאנגען אזוי צו די באבע וואס איז געזיצן אין אנדערן צימער, דער זידע נעמט אים אריין און ער זאגט איר: אה... אונז האבן מיר א גאסט אויפן סדר. דעם זידן האט נישט געפעלט קיין געסט צום סדר, און מ'האט געזעהן ווי ער האט פשוט געוואלט מקיים זיין די מצוה פון ואהבתם את הגר, ער האט יענעם אזוי מקרב געווען, ער פלעגט נישט אזוי טון, ער האט אנגעכאפט יענעם אויף די אקסלען און געזאגט אונז האבן מיר א גאסט אויף פסח.

*

דער זידע איז געווען נזהר אין יענעם געלט - בחורים מעגן דאס וויסן - א זאך וואס איז נישט זיינס. דער זידע איז געווען א אייניקל פון רבי שלום אליעזר'ל [מראצפערט], רבי שלום אליעזר איז אומגעקומען ביי די קריג (ביום ט"ז סיון תש"ד), מ'האט אים אוועק געפירט פון ראפצערט פון אונגארן, מען אים אוועק געפירט קיין אושוויץ, רבי שלום אליעזר איז אומגעקומען, ער מיט די רעבעצין (נסתלקה בעת המלחמה בתוך הנעמא ונקברה שם ואחר המלחמה פיננו אותה אל הבית החיים בנירעדהאז). ער האט געהאט אסאך יוצאי הלציו, רבי שלום אליעזר האט געהאט צוויי זון, ער האט געהאט א זון רבי חיים, ער איז געווען ראש כ"ד אין סאטמאר, א גרויסער תלמיד חכם געווען, פון אים איז נעבעך נישט געבליבן קיין זכר, רבי שלום אליעזר האט געהאט נאך א זון, רבי

האט ער נישט געגעסן, נישט ווייל ער האט געהאלטן אז ס'איז נישט גוט, טונא איז א כשר'ע פיש, ס'האט א סנפיר וקשקשת, [כידוע שיש דגי טונא שלהם קשקשים כשהם במים, ובמשך הזמן הקשקשים נושרים מעליהם בעודם במים, ועל פי ההלכה (יו"ד סימן פג ס"א) גם דגים שקשקשיהם נשרו מעליהם בעודם במים, כשרים לאכילה].

נאר וואס דען, ווען ער איז געווען א יונגל, אין יענע געגנט איז נישט געווען - נישט יעדע וואסער האט אלע פיש, אין יענע געגענט איז נישט געווען די טונא, די פיש טונא דרייט זיך נישט דארט אין די וואסער, אמאל איז נישט געווען אזוי ווי היינט, מ'טראגט פון איין עק וועלט צום צווייטן, ממילא האט ער אין שטוב דאס קיינמאל נישט געזעהן אלס קינד אזא סארט פיש. ווען ער איז געקומען קיין אמעריקע, דארט איז דא אסאך טונא, האט ער געזאגט: מיין טאטע האט דאס נישט געגעסן, ממילא עס איך אויך נישט.

ער פלעגט זאגן: א מענטש דארף דאך האבן אזויפיל סייטא דשמיא ער זאל נישט נכשל ווערן מיט מאכלות אסורות אומוועלנדיג, א זאך וואס מיין טאטע האט נישט געהאט עס איך אויך נישט, ממילא האף איך... א מענטש דארף דאך האבן גדרים וסייגים - ער האט געלאזט אין שטוב עסן, אבער פאר זיך האט נישט געגעסן, - מ'האט געוואוסט ער עסט נישט קיין טונא.

איז איינמאל געווען ווען די רעביצין די באבע ע"ה אויף די עלטער האט שוין געברענגט א קעכערן אין שטוב, די קעכערן איז געווען א אלמנה ל"ע, און זי האט נישט געוואוסט אז ער עסט נישט קיין טונא, א נייע קעכערן, מ'האט איר אריינגענומען אין שטוב, האט זי געמאכט א איבערגעצויגענע טונא, דער הויז בחור האט דאס אריינגעברענגט, האט דער זידע אים געזאגט: דו ווייסט דאך אז איך עס נישט. האט ער געזאגט די פרוי האט דאס געמאכט און זי וועט האבן עגמת נפש אז דער רבי וועט נישט עסן, ממש א נייע קעכערן, האט דער זידע זיך אנגערופן: אזוי א אלמנה וועט האבן עגמת נפש אז איך עסט נישט, האט ער

*

איך געדענק ווען דער זידע האט געוואוינט אין בארא פארק, אלס סיגוטער רב האט געוואוינט אין בארא פארק, שפעטער איז ער געווארן סאטמאר רבי, איז ער געקומען וואוינען קיין וויליאמסבורג. אין סיגוט האט ער געהאט א בית המדרש, ס'איז געווען א שיין ביהמ"ד, אבער נישט קיין דמיון צו קיין סאטמאר ביהמ"ד, דא האט ער געזעהן - געהאט א גרויסן ביהמ"ד - און ער האט געזעהן יונגעלייט קומען שפעט ביים דאווענען, איך געדענק ער האט זיך געשלאגן, אז ווייל מ'דאוונט האלב צען זאל מען פארמאכן די מקוה האלב צען. אזוי אז מ'זועט פארמאכן די מקוה וועלן יונגעלייט וויסן אז מ'דארף קומען פרי.

קעגן איבער די שוהל אין ראדני סט. איז דא די צעהלימער ביהמ"ד, דארט איז דא א מקוה, א איד געבט זיך א עצה, ס'איז פארמאכט די מקוה דא, גייט ער אין מקוה קיין צעהלים, האט ער גערופן דעם צעהלימער רב און געבעטן מ'זאל אויך פארמאכן די מקוה, מ'דארף אויסלערנען יונגעלייט אז מ'דארף קומען צייטליך צום דאווענען.

*

רבי ישראל דוד הארפענס (רב דביהמ"ד ישראל והזמנים, ומח"ס שו"ת נשמת שבת וש"ס), היינט האט ער א אייגן ביהמ"ד, דעמאלטס האט ער געדאוונט אין קיפ סטריט, אין זופניק ביהמ"ד, אברכים רופט מען עס, רבי ישראל דוד האט מקפיד געווען שבת אויף זמן תפלה, ער האט געמאכט א מנין שבת אינדערפרי האט ער געהאט א זמן תפלה מנין, געדאוונט פרי. איז מען געקומען זאגן פארן זידן ער זאל אים שטערן, מ'זאל נישט לאזן, חסידים האבן נישט מקפיד געווען שבת אויף זמן תפלה. דער זידע האט געזאגט פונקט פארקערט, ס'איז גענוג א קשיא פארוואס אונז דאווענען מיר נישט שבת אין די זמן תפלה, א קשיא, וועגן דעם זאל איך א איד וואס וויל יא דאווענען אים שטערן צו דאווענען, ער קען רואיג דאווענען... ס'איז געווען מנינים שפעטער אין ביהמ"ד, ער האט נישט

זושאלע האט ער געהייסן, פון אים איז יא געבליבן דריי טעכטער, קומט אויס זענען זיי די יורשים פון רבי שלום אליעזר'ל, ווייל זיי זענען טעכטער פון א זון, און מיין זידע איז געווען א זון פון א טאכטער, א בן איז יורש, א בת איז נישט יורש. פלעגט מיין זידע זאגן: איך בין נישט אריינגעפארן קיין ראפצערט צוריק, איך האב געוואוסט דעם זידנ'ס הויז איז אפן דארטן, דארט זענען דא חפצים, - און הלכה'דיג איז ער געווען א מציל מזוטו של ים (עי' שו"ע חו"מ סי' רנט סעי' ז), ער וואלט געקענט נעמען, - אבער איך האב נישט געוואלט אריינפארן, איך האב מורא געהאט איך וועל אריינפארן און אריינגיין אין זידנ'ס הויז, וועט מיר עפעס גליסטן א הפין זיינען, און א זאך וואס איז נישט מיינס, וויל איך עס נישט נעמען. ער האט נישט געוואלט קיין תירוצים... א זאך וואס איז נישט מיינס וויל איך נישט, אזוי האט ער געלעבט... יענעם א זאך... דאס האט ער גערעדט כסדר, יענעם א זאך איז יענעם, יענעם א דאלער, יענעם א הפין... א זאך וואס איז נישט מיינס איז נישט מיינס.

*

מ'קען רעדן וועגן דעם זידנ'ס דאווענען, און דאס האט ער געפאדערט פון די בחורים אויך, זיין דאווענען איז געווען באזוכן א רבי'ן, א גרויסער ערליכער איד, דער זידע האט אים געהאלטן פאר א ערליכן איד, א גרויסער ערליכער איד, יענער רבי האט געדאוונט שפעט, ער האט נישט געקענט זיך צוגרייטן צום דאווענען, דער זידע איז אים געווען באזוכן, און ער האט צוגעגרייט אויפן טיש, ס'קומט דאך באזוכן דער סאטמאר רבי, האט ער צוגעגרייט... דער זידע האט געשמועסט, מ'האט גערעדט סיפורי צדיקים. און ער זאגט דעם זידן זאל מאכן א ברכה, זאגט מיין זידע, בעל הבית מברך, אז ער זאל מאכן פריער א ברכה... מיין זידע האט געכאפט ס'איז נאך פארן דאווענען, האט מיין זידע געזאגט: איר האלט נאך פארן דאווענען, איך וועל אייך נישט אויפהאלטן... ביז א מינוט איז ער שוין נישט דארט געווען...

פארמאכט די שול...

עטס זעננסם בחורים, עטס וועטס זיך צוגעוואוינען יונגערהייט אז מ'שטייט אויף און מ'דאוונט, צי איז דאס בין הזמנים, צי איז דאס א טאג נאך א חתונה, צי איז דאס א טאג נאך ל"ג בעומר, צי א טאג נאך שבועות, מ'געוואוינט זיך צו אז מ'איז בעל הבית אויף זיך, אז מ'געוואוינט זיך צו יונגערהייט צו דעם איז נאך די חתונה אויך, ס'איז דא אידן וואס דאווענען שפעט, זיי האבן שוין ווייסע בערד, זיי האבן נישט אנגעהויבן אויף די עלטער צו דאווענען שפעט, נאר ווען זיי זענען געווען אזוי אלט ווי עטס, האבן זיי נישט געארבעט אויף דעם, ממילא איז דאס נאך שווערער געווארן.

איך נעכטן נאכט געזעהן ס'איז דא א דרשה וואס דער זיידע האט געזאגט פאר די בחורים, ער האט גערעדט אין ישיבה, זאגט ער דארט: **איך האב געקענט אסאך אידן בעלי כשרון, געלונגענע מענטשן, זיי האבן אבער געדאוונט שפעט ס'איז גארנישט געווארן פון זיי, זיי האבן פארשלאפעט די טעג...**

ער פלעגט זאגן: חז"ל האבן אוועק געשמעלט א זמן קריאת שמע, א זמן תפלה, דארף מען זיך פירן אזוי ווי חז"ל, די גאנצע מהלך החיים זאל זיין אזוי.

*

דער אויבערשטער זאל העלפן זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, מה כאן עומד ומשמש אף שם עומד ומשמש. איך געדענק, אמאל אין קרית יואל איז געווען איינער פון די ישיבה קטנה, דארט איז געווען א בחור - א שווערער בחור, מ'האט געזאגט אז די מגידי שיעורים האבן נישט אויסגעהאלטן פון אים, איז געקומען אמאל דער מגיד שיעור צום זיידן און האט זיך אפגערעדט אז דער בחור דרייט איבער די כיתה, ער קען נישט, ער וויל ארויסשיקן דעם בחור, ער קען אים נישט האלטן, ער וויל אים ארויסשיקן. דער זיידע קוקט אים אזוי אן, ער פרעגט אים ווי אזוי הייסט דעם בחור'ס מאמע, ער ווייסט נישט, וויאזוי זיין מאמע הייסט?! איך

וויל קוים וויסן ווי אזוי ער הייסט, זאל איך וויסן ווי אזוי זיין מאמע הייסט... איך ווייס נישט ווי אזוי זיין מאמע הייסט. האט אים דער זיידע געזאגט: **ווילסט ארויסווארפן א בחור פאר דו האסט פאר אים מתפלל געווען ער זאל מצליח זיין? דו ווילסט ארויסווארפן א בחור פאר דו וועסט פאר אים מתפלל זיין?**

מה כאן עומד ומשמש אף שם עומד ומשמש, דער תפארת שלמה (פר' חוקת) טייטשט כמעשהו בחול כך מעשהו בשבת (סוכה מה.), שבת מיינט יום שכולו שבת, עס גייט ארויף אויף עולם הבא, חול ווערט אנגערופן די וועלט, כמעשהו בחול, די צדיקים וואס האבן אויף דער וועלט מתפלל געווען, כך מעשהו בשבת, טוען עס אויף יענע וועלט אויך.

דער אויבערשטער זאל העלפן זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, אלע זאלן געהאלפן ווערן אין רוחניות און אין גשמיות, בחורים הייבן אן א נייעס זמן, דער אויבערשטער זאל העלפן מזאל אנהויבן מיט חיזוק מיט א פרישקייט, לערנען, דאווענען, אזוי ווי מ'האט גערעדט, פרייטאג און די שבתים, נישט טראכטן איך בין שוין אלט זיבעצן, איך בין שוין אלט אכצן, איך האב ביז היינט אויך נישט געלערנט פרייטאג, נישטא אזא זאך איך האב ביז היינט נישט געטוהן, וואס איז געווען איז געווען, מיט א פרישקייט אנהייבן, אונטערנעמען קבלות אויף דאווענען, קבלות אויף בין אדם למקום, קבלות אויף בין אדם לחבירו, און דער אויבערשטער וועט העלפן אין דעם זכות וועט מען מצליח זיין, דער אויבערשטער זאל העלפן זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל.

התודה והברכה נתונה
למערכת הוצאת חידו"ת מואת
מורינו הגה"צ ראש ישיבתנו שליט"א
תשואות הן להם

ברך עזר נישואין "ברך משה" חסידים מאתמאל

ע"ש כ"ק רבינו הקוה"ט מרן משה
בן הגה"ק רבי חיים צבי זיעזעכ"א

המטרה: להמציא הלוואות גדולות בתשלומים נוחים ביותר לאנשי שהגיע זמן כלולות בניהם בשעטר"מ

קרית יואל - בני ברק

ברכת מזל טוב

אנו משגרים ברכת מזוט חמה ולבבית לאנשי כאו"א בשמו יבורך

הרה"ג ר' אליהו זאב יאקאב שליט"א

רב רמת אליהו ראשלי"ע

ולחותנו הרה"ח ר' משה חיים ווייס שליט"א

לאירוסי בנו - נכדו הבה"ח כמר חנניה יוש ליפא ניו

הרה"ח ר' מרדכי מנחם שווארץ שליט"א

ולאביו הרה"ח ר' זלמן לייב שווארץ שליט"א

ולחותנו הרה"ח ר' יוסף יהושע גרין שליט"א

לאירוסי בנו - נכדם

הרה"ח ר' חיים טאבאק שליט"א

ולאביו הרה"ח ר' שניאור זלמן טאבאק שליט"א

ולחותנו הרה"ח ר' יצחק אייזיק האלענער שליט"א

לאירוסי בתו - נכדתם

הר"ר צדוק היילברון

ולאביו הרה"ח ר' אהרן צבי היילברון שליט"א

ולחותנו הרה"ח ר' מנחם צבי כהן שליט"א

ולחוזי הרה"ח ר' חיים שאול כהן שליט"א

ולחוזי הרב יצחק סאנדער שליט"א

ולמטפחת סאנדער שיחיו

להולדת בתו - נכדתם

הקידושא רבא בביהמ"ד לתורה ולתפלה - שאץ רח' בן יעקב

הר"ר יצחק אריה ווייס

ולאביו הרה"ח ר' דוד מאיר ווייס שליט"א

ולחותנו הרה"ח ר' פסח אהרן גרינוואלד שליט"א

ולוקינו הרב נחמן יאקאב שליט"א

ולחוזי הרה"ח ר' אלכסנדר יעקב מנחם גרינוואלד שליט"א

להולדת בתו - נכדתם

הקידושא רבא בבית המדרש "חיים יעקב" בבנין הת"ת

הר"ר אליעזר זוסיא געשמעטנער הי"ד, י-ם

ולאביו הרה"ח ר' חיים מרדכי געשמעטנער שליט"א

ולחותנו הרה"ח ר' שמואל זנוויל פויגל שליט"א

להולדת בנו - נכדם

הר"ר יצחק מאיר כהן

ולאביו הרה"ח ר' יעקב אביגדור כהן שליט"א

ולמטפחת ראטה שיחיו

ולמטפחת כהן שיחיו

ולוקינו הרה"ח ר' אברהם מרדכי ענגעל שליט"א

ולחוזי הרה"ח ר' חנני יוש ליפא ראטה שליט"א

להולדת בתו - נכדתם

הקידושא רבא בביהמ"ד חיים יעקב בבנין הת"ת

נפש חי"ח
ע"ש הרבנית השוקת
מרת ח' מייזליש ע"ה
בת מרן רבי משה ו"ע
מלבע חי"ש שכט תשנ"ג

חסיד "מנחם משה"
ע"ש ר' מנחם משה בן ז"ל
ב"ר דוב ז"ל
מלבע י"ג מנחם אב השנ"ב
חוטת מרת חנה דבורה ע"ה
ב"ר אליעזר ז"ל
מלבע י"ח תשרי תשנ"ב

תהלה לדוד
ע"ש ר' משה ח' סעלער ז"ל
ב"ר יחזקאל משולם ז"ל
מלבע י"א תשרי תשמ"ח

אב"ן ישראל
ע"ש ר' אברהם טען בערטא ז"ל
ב"ר ישראל ז"ל
מלבע ט"ז חשוון תשל"ז

ציו"ן לנפש חי"ח
ע"ש ר' ס' ציון בענט ז"ל
ב"ר ישראל צבי ז"ל
מלבע ט"ש שכט תשנ"ג
חוטת מרת ח' ע"ה
ב"ר יהושע ז"ל
מלבע י"א סיון תשנ"ה

חסיד בא"ר
ע"ש ר' אלכסנדר בענט ז"ל
ב"ר עזרא ז"ל
מלבע כ"ג ניסן תשנ"ז
חוטת מרת רייזל ע"ה
ב"ר אפרים ז"ל
מלבע ה' סבת תשנ"א

משא"ת חיים
ע"ש ר' חיים טייך ז"ל
ב"ר מרדכי מנחם ז"ל
מלבע כ"א אדר א' תשמ"ח
חוטת מרת אלטע פייטל ע"ה
ב"ר משה אליהו ז"ל
מלבע י"ג ניסן תשמ"ג

י"ש קטנה עולמו
ע"ש ר' יהושע חיים ז"ל
ב"ר יצחק ז"ל
מלבע כ"ז אב תשנ"ז
חוטת מרת פייטל ע"ה
ב"ר צבי יהודה ז"ל
מלבע כ' סבת תשנ"א

חסיד "משה יוחנן"
קרנע"ש
הרה"ח ר' משה יוחנן
ב"ר מנחם אב קליין ז"ל
ממייסדי קרן עזר נישואין

חסיד "שלמה זלמן"
ע"ש ר' שלמה זלמן וירצבערער ז"ל
ב"ר מרדכי ז"ל
מלבע ח' סבול תשמ"ב

חסיד "ישראל יעקב"
ע"ש ר' ישראל יעקב אירבערער ז"ל
מלבע ט"ז אדר תשנ"ז
אביו ר' נתן נטע ב"ר מנחם מענדל ז"ל
מלבע כ"ז סיון תשנ"ה
אמו מרת רינה ע"ה
ב"ר ישראל יעקב הלוי ז"ל
מלבע כ"ט תמוז תשנ"ג

חסיד "שמואל חנה"
ע"ש ר' שמואל אב לעוו ז"ל
ב"ר יעקב דוב ז"ל
מלבע ל' תשרי תשנ"ח
חוטת מרת חנה ע"ה
ב"ר חיים משה ז"ל
מלבע י"ב חשוון תשל"ז

אנשי חי"ל
ע"ש ר' אביגדור פרידמן ז"ל
ב"ר נחמיה ז"ל
מלבע ט' שכט תש"ג
חוטת מרת חנה לאה ע"ה
ב"ר יעקב פרידמאן ז"ל
מלבע כ' אלול תשמ"ג

צב"א מר"ם
ע"ש ר' צבי אלימלך בעלמאן ז"ל
ב"ר אברהם ז"ל
מלבע ר' אלול תשנ"ט
חוטת מרת פייטל ע"ה
בת ר' מרדכי מנחם ז"ל
מלבע כ"ח תמוז תשנ"ט

אפריון נמטל ליל שמעון
ע"ש ר' שמעון ראסקאל ז"ל
ב"ר שניאור זלמן ז"ל
מלבע י' מנחם אב תשנ"ח
חוטת מרת דבורה ע"ה
בת ר' שלמה יודא ז"ל
מלבע ח' אדר תש"ע

"זריון חיים צבי"
ע"ש ר' חיים צבי שווארץ ז"ל
ב"ר חזקיה איתמר טוב"ל ז"ל
מלבע י"ג סבול תשנ"ה

ממכון שכטו תשנ"ה